

НЕОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКЛАД

2024/1083

17.4.2024

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2024/1083 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 11 квітня 2024 року

**що створює спільні рамки для медіапослуг на внутрішньому ринку та вносить зміни до
Директиви 2010/13/ЄС (Європейський акт про свободу медіа)**

(Текст, що стосується ЄЕЗ)

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської комісії,

Після передачі проєкту законодавчого акта до національних парламентів,

Беручи до уваги думку Європейського економічного і соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги думку Комітету регіонів ⁽²⁾,

Діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури ⁽³⁾,

Беручи до уваги, що:

(1) Незалежні медіапослуги відіграють унікальну роль на внутрішньому ринку. Вони представляють швидкозмінний та економічно важливий сектор і водночас надають доступ до плюралізму поглядів та надійних джерел інформації як громадянам, так і бізнесу, виконуючи таким чином функцію громадського контролю, що відповідає загальним інтересам, і є

¹ ОJ C 100, 16.3.2023, с. 111.

² ОJ C 188, 30.5.2023, с. 79.

³ Позиція Європейського парламенту від 13 березня 2024 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та рішення Ради від 26 березня 2024 року.

незамінним фактором у процесі формування громадської думки. Медіапослуги стають дедалі доступнішими онлайн і через кордони, але в різних державах-членах ЄС щодо них діють різні правила та встановлено різний рівень захисту. Хоча деякі питання, пов'язані із сферою аудіовізуальних медіа, були гармонізовані на рівні Союзу за допомогою Директиви 2010/13/ЄС Європейського парламенту та Ради ⁽⁴⁾, сфера дії та питання, що охоплюються цією Директивою, є обмеженими. Більше того, ця Директива не застосовується до радіо та преси, незважаючи на їхню все більшу транскордонну значущість на внутрішньому ринку.

- (2) З огляду на унікальну роль медіапослуг, захист свободи та плюралізму медіа як двох основних стовпів демократії та верховенства права є невід'ємною рисою добре функціонуючого внутрішнього ринку медіапослуг. Цей ринок, включаючи аудіовізуальні медіапослуги, радіо та пресу, суттєво змінився з початку XXI століття, стаючи все більш цифровим та міжнародним. Він пропонує багато економічних можливостей, але також стикається з низкою викликів. Союз повинен допомогти медіа-сфері скористатися цими можливостями на внутрішньому ринку, водночас утверджуючи цінності, спільні для Союзу та його держав-членів, такі як захист фундаментальних прав людини.
- (3) У цифровому медіапросторі громадяни та бізнес отримують доступ і споживають медіаконтент і послуги, які одразу доступні на їхніх персональних пристроях, і дедалі частіше це має місце в транскордонному середовищі. Це стосується аудіовізуальних медіапослуг, радіо та преси, які легко доступні через Інтернет, наприклад, через подкасти або портали новин. Наявність контенту декількома мовами та легкість доступу до нього за допомогою смарт-пристроїв, таких як смартфони або планшети, підвищує транскордонну актуальність медіапослуг, як це визначено в рішенні Суду Європейського Союзу ⁽⁵⁾ (далі – Суд ЄС). Ця актуальність підкріплюється все більшим використанням і прийняттям інструментів автоматичного перекладу або субтитрування, які зменшують мовні бар'єри на внутрішньому ринку, а також конвергенцією різних типів медіа, поєднанням аудіовізуального та неаудіовізуального контенту в одній пропозиції.
- (4) Однак внутрішній ринок медіапослуг є недостатньо інтегрованим і страждає від низки ринкових прогалин, які посилюються через діджиталізацію. По-перше, глобальні онлайн-платформи діють як шлюзи до медіаконтенту, а їхні бізнес-моделі мають тенденцію до розмежування доступу до медіапослуг і посилення поляризації контенту та дезінформації. Ці платформи також є важливими провайдером онлайн-реклами, яка відволікає фінансові ресурси з медіасфери, впливаючи на її фінансову стійкість і, як наслідок, на різноманітність пропонованого контенту. Оскільки медіапослуги є наукомісткими та капіталомісткими, вони потребують масштабування, щоб залишатися конкурентоспроможними, задовольняти потреби своєї аудиторії та процвітати на внутрішньому ринку. З цією метою особливо важливою є можливість пропонувати послуги через кордони та отримувати інвестиції, в тому числі з інших держав-членів або в інших державах-членах. По-друге, низка національних обмежень перешкоджає вільному пересуванню на внутрішньому ринку. Зокрема, різні національні правила та підходи до плюралізму ЗМІ та редакційної незалежності, недостатня співпраця між національними регуляторними органами, а також непрозорий і несправедливий розподіл державних і приватних економічних ресурсів ускладнюють діяльність і розширення гравців медіаринку через кордони та призводять до нерівних умов гри на території Союзу. По-третє, належному функціонуванню внутрішнього ринку медіапослуг перешкоджають провайдери, в

⁴ Директива 2010/13/ЄС Європейського парламенту та Ради від 10 березня 2010 року про координацію певних положень, встановлених законами, нормативно-правовими або адміністративними актами в державах-членах стосовно надання аудіовізуальних медіапослуг (Директива про аудіовізуальні медіапослуги) (OJ L 95, 15.4.2010, с. 1).

⁵ Рішення Суду ЄС від 12 грудня 2006 року, *Німеччина проти Парламенту та Ради*, C-380/03, ECLI:EU:C:2006:772, пп. 53 і 54

тому числі підконтрольні певним третім країнам, які систематично займаються дезінформацією, маніпулюванням інформацією та втручанням, а також використовують свободи внутрішнього ринку для зловживань, перешкоджаючи таким чином належному функціонуванню ринкової динаміки.

- (5) Фрагментація правил і підходів, що характеризує медіаринок у Союзі, різною мірою негативно впливає на умови здійснення економічної діяльності на внутрішньому ринку провайдерів медійних послуг у різних сферах, зокрема в аудіовізуальній сфері, радіо та пресі, і підриває їхню здатність ефективно працювати за кордоном або започатковувати діяльність в інших державах-членах ЄС. Національні заходи і процедури можуть сприяти плюралізму медіа в державі-члені, але розбіжності і відсутність координації між національними заходами і процедурами держав-членів можуть призвести до правової невизначеності і додаткових витрат для медіабізнесу, який бажає вийти на нові ринки, і, отже, можуть перешкодити йому скористатися перевагами масштабу внутрішнього ринку медіапослуг. Крім того, дискримінаційні або протекціоністські національні заходи, що впливають на діяльність медіа-компаній, перешкоджають міжнародним інвестиціям у медіасферу, а в деяких випадках можуть змусити медіакомпанії, які вже працюють на певному ринку, вийти з нього. Ці перешкоди впливають на компанії, що працюють як у сфері телерадіомовлення, включаючи аудіовізуальне та радіомовлення, так і в сфері преси. Хоча фрагментація гарантій редакційної незалежності стосується всіх сфер медіа, вона особливо впливає на сферу преси, оскільки національні регуляторні та саморегуляторні підходи до преси різняться найбільше.
- (6) На внутрішній ринок медіапослуг також може впливати недостатність інструментів регуляторної співпраці між національними регуляторними органами або організаціями. Така співпраця є запорукою того, що гравці медіаринку, які часто працюють у різних медіасферах і систематично займаються дезінформацією, маніпулюванням інформацією та втручанням, не зможуть отримувати вигоду від масштабів внутрішнього ринку медіапослуг. Крім того, хоча упереджений розподіл економічних ресурсів, зокрема у формі державної реклами, використовується для прихованого субсидування медіа в усіх медіасферах, він має особливо негативний вплив на пресу, яка і так ослаблена зниженням рівня доходів від реклами. Виклики, пов'язані з цифровою трансформацією, також зменшують здатність компаній у всіх сферах медіа, зокрема невеликих радіокомпаній та преси, конкурувати на рівних з онлайн-платформами, які відіграють ключову роль у поширенні контенту в Інтернеті.
- (7) У відповідь на виклики плюралізму та свободі медіа в Інтернеті деякі держави-члени ЄС вжили регуляторних заходів, і, ймовірно, це зроблять і інші держави-члени. Це загрожує подальшими розбіжностями у національних підходах та обмеженням вільного поширення на внутрішньому ринку. Тому необхідно гармонізувати певні аспекти національних правил, що стосуються плюралізму медіа та редакційної незалежності, гарантуючи тим самим високі стандарти в цій сфері.
- (8) Отримувачі медіапослуг у Союзі, а саме фізичні особи, які є громадянами держав-членів або користуються правами, наданими їм законодавством Союзу, та юридичні особи, засновані в Союзі, повинні мати можливість користуватися широким вибором медіаконтенту, виробленого відповідно до принципів редакційної свободи на внутрішньому ринку. Це є ключовим фактором для розвитку суспільного дискурсу та громадянської участі, оскільки широкий спектр надійних джерел інформації та якісна журналістика дають громадянам можливість робити усвідомлений вибір, у тому числі щодо стану демократії в їхніх країнах. Це також важливо для культурного та мовного різноманіття в Союзі, враховуючи роль медіапослуг як носіїв культурного самовираження. Держави-члени повинні поважати право на плюралізм медіаконтенту та сприяти створенню сприятливого медіасередовища шляхом забезпечення відповідних рамкових умов. Такий підхід відображає право на отримання та поширення

інформації, а також вимогу поважати свободу медіа та плюралізм медіа відповідно до статті 11 Хартії основних прав Європейського Союзу (далі – «Хартія») у поєднанні зі статтею 22 Хартії, яка вимагає від Союзу поважати культурне, релігійне та мовне різноманіття. Крім того, сприяючи транскордонному потоку медіапослуг, слід забезпечити мінімальний рівень захисту отримувачів медіапослуг на внутрішньому ринку. У заключному звіті Конференції про майбутнє Європи громадяни закликали ЄС і надалі сприяти незалежності та плюралізму медіа, зокрема, шляхом ухвалення законодавства, спрямованого на боротьбу із загрозами незалежності медіа за допомогою мінімальних стандартів, що діють на всій території ЄС. Таким чином, необхідно гармонізувати певні аспекти національних правил, що стосуються медіапослуг, також беручи до уваги статтю 167 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС), яка підтверджує важливість поваги до національного та регіонального різноманіття держав-членів. Однак держави-члени повинні мати можливість ухвалювати детальніші або суворіші правила в конкретних сферах за умови, що ці правила забезпечують вищий рівень захисту плюралізму медіа або редакційної незалежності відповідно до цього Регламенту і відповідають законодавству Союзу, а також за умови, що держави-члени не обмежують вільний рух медіапослуг з інших держав-членів, які відповідають правилам, встановленим у цих сферах. Держави-члени також повинні зберегти можливість підтримувати або вживати заходів для збереження плюралізму медіа або редакційної незалежності на національному рівні щодо аспектів, не охоплених цим Регламентом, якщо такі заходи відповідають законодавству Союзу, зокрема Регламенту (ЄС) 2022/2065 Європейського Парламенту і Ради ⁽⁶⁾. Доречно також нагадати, що цей Регламент поважає обов'язки держав-членів, зазначені в статті 4(2) Договору про Європейський Союз (ДЄС), зокрема їхні повноваження щодо захисту основних державних функцій.

- (9) Для цілей цього Регламенту визначення медіапослуги має обмежуватися послугами, визначеними ДФЄС, і, отже, охоплювати будь-яку форму економічної діяльності. Визначення медіапослуги має охоплювати, зокрема, телевізійні або радіопередачі, аудіовізуальні медіапослуги на замовлення, аудіо-подкасти або прес-публікації. Воно не поширюється на користувачський контент, завантажений на онлайн-платформу, якщо тільки цей контент не створюється в межах професійної діяльності, яка зазвичай здійснюється за фінансову чи іншу винагороду. Воно також має виключати суто приватне листування, наприклад, електронну кореспонденцію, і всі послуги, які не мають основною метою надання програм або прес-публікацій, тобто коли контент є супутнім до послуги, а не її основною метою, наприклад, рекламу або інформацію, пов'язану з продуктом або послугою, що надається вебсайтами, які не пропонують медіапослуги. Корпоративні комунікації та розповсюдження інформаційних або рекламних матеріалів для державних або приватних організацій повинні бути виключені зі сфери дії цього визначення. Крім того, оскільки діяльність провайдерів медіапослуг на внутрішньому ринку може набувати різних форм, визначення провайдера медіапослуг має охоплювати широкий спектр професійних медіадіячів, які підпадають під визначення медіапослуг, включно з фрілансерами.
- (10) Під провайдерами публічних медіапослуг слід розуміти тих, на кого одночасно покладено обов'язок надавати публічні послуги та хто отримує державне фінансування для виконання цього обов'язку. Це не повинно поширюватися на приватні медіа, які погодилися виконувати, як обмежену частину своєї діяльності, певні специфічні завдання, що становлять суспільний інтерес, в обмін на оплату.
- (11) На ринку цифрових медіа провайдери платформ спільного доступу до відео або провайдери дуже великих онлайн-платформ можуть підпадати під визначення провайдера медіапослуг. Як

⁶ Регламент (ЄС) 2022/2065 Європейського Парламенту та Ради від 19 жовтня 2022 року про єдиний ринок цифрових послуг та внесення змін до Директиви 2000/31/ЄС (Акт про цифрові послуги) (OJ L 277, 27.10.2022, с. 1).

правило, такі провайдери відіграють ключову роль в організації контенту, в тому числі автоматизованими засобами або за допомогою алгоритмів, але не несуть редакційної відповідальності за контент, до якого вони надають доступ. Однак у все більш конвергентному медіасередовищі деякі провайдери платформ спільного доступу до відео або провайдери дуже великих онлайн-платформ почали здійснювати редакційний контроль над розділом або розділами своїх послуг. Тому, коли такі провайдери здійснюють редакційний контроль над розділом або розділами своїх послуг, їх можна кваліфікувати одночасно і як провайдерів платформ спільного доступу до відео або провайдерів дуже великих онлайн-платформ, і як провайдерів медіапослуг.

- (12) Визначення вимірювання аудиторії має охоплювати системи вимірювання, розроблені відповідно до галузевих стандартів у рамках саморегулювальних організацій, таких як об'єднані галузеві комітети, та системи вимірювання, розроблені поза межами саморегуляторних підходів. Останні, як правило, використовуються певними онлайн-гравцями, зокрема онлайн-платформами, які самостійно вимірюють або надають ринку власні системи вимірювання аудиторії без дотримання загальноприйнятих галузевих стандартів або найкращих практик. Враховуючи значний вплив таких систем вимірювання аудиторії на рекламний та медійний ринки, на них має поширюватися дія цього Регламенту. Зокрема, спроможність надавати доступ до медіаконтенту та можливість таргетувати своїх користувачів за допомогою реклами дозволяє онлайн-платформам конкурувати з провайдерами медіапослуг, чий контент вони поширюють. Таким чином, визначення вимірювання аудиторії слід розуміти як таке, що включає системи вимірювання, які дозволяють збирати, інтерпретувати або іншим чином обробляти інформацію про використання медіаконтенту та контенту, створеного користувачами на онлайн-платформах, які переважно використовуються для доступу до такого контенту. Це забезпечить прозорість діяльності провайдерів систем вимірювання аудиторії, які є посередниками, що беруть участь у розповсюдженні контенту, щодо їхньої діяльності з вимірювання аудиторії, що сприятиме здатності провайдерів медіапослуг та рекламодавців робити поінформований вибір.
- (13) Державну рекламу, як вона визначена в цьому Регламенті, слід розуміти в широкому сенсі як таку, що охоплює рекламні або саморекламні заходи, публічні оголошення або інформаційні кампанії, що проводяться широким колом публічних органів або організацій, для або від імені широкого кола публічних органів або організацій, включаючи національні або субнаціональні (регіональні) органи влади, регуляторні органи або установи та організації, що контролюються національними або субнаціональними (регіональними) органами влади. Такий контроль може впливати з прав, контрактів або будь-яких інших засобів, які надають можливість здійснювати вирішальний вплив на відповідного суб'єкта. Зокрема, право власності на капітал або право на використання всіх або частини активів суб'єкта, або права чи контракти, які надають вирішальний вплив на склад, голосування або рішення органів суб'єкта, є відповідними факторами, як зазначено у статті 3(2) Регламенту Ради (ЄС) № 139/2004 ⁽⁷⁾. Однак визначення державної реклами не повинно включати офіційні повідомлення, які виправдані переважним суспільним інтересом, такі як екстрені повідомлення органів державної влади або організацій, які необхідні, наприклад, у випадках стихійних лих або кризових ситуацій у сфері охорони здоров'я, нещасних випадків або інших раптових інцидентів, які можуть завдати шкоди особам. Коли надзвичайна ситуація закінчилася, оголошення, що стосуються цієї надзвичайної ситуації, які розміщуються, рекламуються, публікуються або поширюються в обмін на оплату або за будь-яку іншу винагороду, повинні вважатися державною рекламою.

---

⁷ Регламент Ради (ЄС) № 139/2004 від 20 січня 2004 року про контроль за концентраціями суб'єктів господарювання (Регламент ЄС про злиття) (OJ L 24, 29.1.2004, с. 1).

- (14) Для того, щоб суспільство користувалося перевагами внутрішнього ринку медіапослуг, важливо не лише гарантувати основні свободи, передбачені договорами, а й правову визначеність, необхідну для користування перевагами інтегрованого та розвиненого ринку. На добре функціуючому внутрішньому ринку отримувачі медіапослуг повинні мати доступ до якісних медіапослуг, які виробляються журналістами незалежно, відповідно до етичних та журналістських стандартів, і які, таким чином, надають достовірну інформацію. Це особливо актуально для новин і контенту про поточні події, які охоплюють широку категорію контенту, що становить політичний, суспільний або культурний інтерес на місцевому, національному чи міжнародному рівнях. Новини та контент про поточні події можуть відігравати важливу роль у формуванні громадської думки та безпосередньо впливати на демократичну участь і суспільний добробут. У цьому контексті під новинним контентом слід розуміти будь-який тип новин і контенту про поточні події, незалежно від того, в якій формі він подається. Новини та контент про поточні події можуть досягати аудиторії в різних форматах, таких як документальні фільми, журнали або ток-шоу, і можуть поширюватися різними способами, в тому числі шляхом завантаження на онлайн-платформи. Якісні медіапослуги також є антидотом проти дезінформації та іноземних інформаційних маніпуляцій і втручання. Доступ до таких послуг також має бути забезпечений шляхом запобігання спробам змусити журналістів замовкнути: від погроз і переслідувань до цензури та скасування альтернативних думок, що може обмежити вільний потік інформації в публічну сферу, знижуючи якість і плюралізм інформації. Право на плюралізм медіаконтенту не тягне за собою жодного кореспондуючого обов'язку для будь-якого провайдера медіапослуг дотримуватися стандартів, які прямо не встановлені законом.
- (15) Цей Регламент не впливає на свободу вираження поглядів та інформації, гарантовану громадянам Хартією. Європейський суд з прав людини зазначив, що в такій чутливій сфері, як сфера аудіовізуальних медіа, на додаток до свого негативного обов'язку невтручання, органи державної влади мають позитивний обов'язок створити відповідну законодавчу та адміністративну базу для гарантування ефективного плюралізму медіа⁽⁸⁾.
- (16) Вільний потік достовірної інформації має важливе значення для добре функціуючого внутрішнього ринку медіапослуг. Тому надання медіапослуг не повинно підлягати жодним обмеженням, що суперечать цьому Регламенту або іншим нормам законодавства Союзу, таким як Директива 2010/13/ЄС, які передбачають заходи, необхідні для захисту користувачів від незаконного та шкідливого контенту. Обмеження можуть також впливати із заходів, що застосовуються національними органами відповідно до законодавства Союзу.
- (17) Захист редакційної незалежності є передумовою для діяльності провайдерів медіапослуг та їхньої професійної доброчесності в безпечному медіасередовищі. Редакційна незалежність особливо важлива для провайдерів медіапослуг, які надають новини та контент про поточні події, з огляду на їхню роль як суспільного блага. Медіапровайдери повинні мати можливість вільно здійснювати свою економічну діяльність на внутрішньому ринку та на рівних конкурувати в онлайн-середовищі, де інформація все більше поширюється через кордони.
- (18) Держави-члени застосовують різні підходи до захисту редакційної свободи та редакційної незалежності, які дедалі частіше піддаються викликам у всьому Союзі. Зокрема, у деяких державах-членах спостерігається зростання втручання в редакційні рішення провайдерів медіапослуг. Таке втручання може бути прямим або непрямим, з боку держави або інших суб'єктів, зокрема органів державної влади, виборних посадових осіб, державних службовців і політиків, наприклад, з метою отримання політичної переваги. Акціонери та інші приватні особи, які мають частку в компаніях, що надають медіапослуги, можуть діяти у спосіб, що виходить за межі необхідного балансу між власною свободою бізнесу та свободою вираження

---

⁸ Centro Europa 7 S.R.L. та Ді Стефано проти Італії [ВП], № 38433/09, § 134, ЄСПЛ 2012.

поглядів, з одного боку, і редакційною свободою вираження поглядів та інформаційними правами користувачів, з іншого боку, переслідуючи економічну чи іншу вигоду. Враховуючи суспільно-важливу роль медіа, таке неправомірне втручання може негативно вплинути на процес формування громадської думки. Крім того, останні тенденції в поширенні та споживанні медіа, зокрема, в онлайн-середовищі, спонукають держави-члени розглядати законодавство, спрямоване на регулювання надання медіа-контенту. Підходи провайдерів медіапослуг до гарантування редакційної незалежності також відрізняються. Таке втручання та фрагментація регулювання і підходів на внутрішньому ринку негативно впливає на умови здійснення економічної діяльності провайдерами медіапослуг і, зрештою, на якість медіапослуг, які отримують громадяни та бізнес. Таким чином, необхідно запровадити ефективні гарантії, що уможливають реалізацію редакційної свободи в усьому Союзі, щоб провайдери медіапослуг могли незалежно виробляти і поширювати свій контент через кордони, а отримувачі медіапослуг могли отримувати такий контент.

- (19) Журналісти та редактори є головними дійовими особами у виробництві та наданні достовірного медіаконтенту, зокрема, у висвітленні новин чи поточних подій. Джерела для журналістів рівнозначні «сировині»: вони є основою для виробництва медіаконтенту, зокрема новин і контенту про поточні події. Тому вкрай важливо захищати здатність журналістів збирати, перевіряти факти та аналізувати інформацію, зокрема інформацію, що передається або надається конфіденційно (як офлайн, так і онлайн), яка стосується журналістських джерел або здатна ідентифікувати їх. Провайдери медіапослуг та їхні редакції, зокрема журналісти, в тому числі ті, що працюють у нестандартних формах зайнятості, наприклад, фрілансери, повинні мати можливість розраховувати на надійний захист журналістських джерел і конфіденційних комунікацій, включаючи захист від неправомірного втручання та застосування технологій стеження. Без такого захисту вільний потік джерел до провайдерів медіапослуг може бути обмежений, а отже, вільне здійснення економічної діяльності провайдерами медіапослуг може бути ускладнене на шкоду наданню інформації громадськості, в тому числі з питань, що становлять суспільний інтерес. Як наслідок, такі перешкоди можуть поставити під загрозу свободу журналістів здійснювати свою економічну діяльність та виконувати свою життєво важливу роль “громадського вартового” (“public watchdog”), що негативно вплине на доступ до якісних медіапослуг.
- (20) Щоб уникнути обходу принципу захисту журналістських джерел і конфіденційних комунікацій та гарантувати належну повагу до приватного та сімейного життя, житла та кореспонденції відповідно до Хартії, гарантії повинні також поширюватися на осіб, які через свої регулярні приватні або професійні стосунки з провайдерами медіапослуг або членами їхніх редакцій можуть володіти інформацією, що може ідентифікувати журналістські джерела або конфіденційні комунікації. До них слід віднести осіб, які перебувають у близьких стосунках у спільному домогосподарстві на стабільній і постійній основі, а також осіб, які професійно займаються або займалися підготовкою, виробництвом або поширенням програм чи публікацій у пресі, і які можуть зазнавати переслідувань лише через їхні тісні зв'язки з провайдерами медіапослуг, журналістами або іншими членами редакційної команди. Захист журналістських джерел і конфіденційних комунікацій також має приносити користь персоналу провайдерів медіапослуг, наприклад, технічному персоналу, включаючи експертів з кібербезпеки, які можуть зазнавати переслідувань з огляду на важливу роль підтримки, яку вони надають журналістам у їхній повсякденній роботі, що вимагає рішень, спрямованих на забезпечення конфіденційності роботи журналістів, і, як наслідок, ймовірності того, що вони мають доступ до інформації, яка стосується журналістських джерел або конфіденційних комунікацій.
- (21) Захист журналістських джерел і конфіденційних комунікацій відповідає і сприяє захисту основоположного права, закріпленого в статті 11 Хартії. Він також має вирішальне значення

для реалізації ролі громадського контролю провайдерами медіапослуг і, зокрема, журналістами-розслідувачами у демократичних суспільствах, а також для забезпечення верховенства права. У світлі цього, забезпечення належного рівня захисту журналістських джерел і конфіденційних комунікацій вимагає, щоб заходи для отримання такої інформації були санкціоновані органом, який може незалежно і неупереджено оцінити, чи виправдані вони переважаючим суспільним інтересом – наприклад, судом, суддею, прокурором, який діє в якості судді, або іншим подібним органом, уповноваженим санкціонувати ці заходи відповідно до національного законодавства. Для цього також необхідно, щоб заходи стеження підлягали регулярному перегляду таким органом для з'ясування того, чи продовжують виконуватися умови, що виправдовують застосування відповідного заходу. Ця вимога також виконується, якщо метою регулярного перегляду є перевірка того, чи були виконані умови, що виправдовують продовження терміну дії дозволу на застосування заходу.

- (22) Слід також нагадати, що відповідно до усталеної практики Європейського суду з прав людини, право на ефективний судовий захист передбачає, в принципі, своєчасне інформування, без шкоди для ефективності поточних розслідувань, про заходи стеження, вжиті без відома зацікавленої особи з метою ефективного здійснення цього права. Для подальшого зміцнення цього права важливо, щоб провайдери медіапослуг, журналісти та особи, які мають з ними постійні або професійні стосунки, могли розраховувати на адекватну допомогу при здійсненні цього права. Така допомога може мати правовий, фінансовий або інший характер: наприклад, надання інформації про наявні засоби судового захисту. Така допомога може бути ефективно надана, наприклад, незалежним органом або установою, а за відсутності такого органу або установи – саморегульвним органом або механізмом. Гармонізація понять «затримання», «огляд», «обшук», «вїмка» або «стеження» не є метою цього Регламенту.
- (23) Захист журналістських джерел і конфіденційних комунікацій наразі регулюється в державах-членах ЄС неоднорідно. Деякі держави-члени забезпечують абсолютний захист від примусу журналістів до розкриття в рамках кримінальних та адміністративних проваджень інформації, яка ідентифікує їхнє джерело, включаючи повідомлення, які зберігаються під зобов'язанням про конфіденційність. Інші держави-члени надають кваліфікований захист, обмежений судовим провадженням на підставі певних кримінальних звинувачень, тоді як інші надають захист у вигляді загального принципу. Це призводить до фрагментації внутрішнього ринку медіапослуг і неоднакових стандартів захисту журналістських джерел і конфіденційних комунікацій у всьому Союзі. З цією метою цей Регламент запроваджує загальні мінімальні стандарти захисту журналістських джерел і конфіденційних комунікацій щодо примусових заходів, які застосовуються державами-членами для отримання такої інформації. З метою забезпечення ефективного захисту журналістських джерел і конфіденційних комунікацій держави-члени не повинні вживати таких заходів, включаючи впровадження програмного забезпечення для інтрузивного стеження, щодо провайдерів медіапослуг, їхніх редакцій або будь-яких осіб, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакцією можуть володіти інформацією, пов'язаною з журналістськими джерелами або конфіденційними повідомленнями, або здатною ідентифікувати їх.
- (24) Медійники, зокрема журналісти та інші працівники медіа, які займаються редакційною діяльністю, дедалі частіше працюють над транскордонними проєктами та надають свої послуги транскордонній аудиторії, а отже, і транскордонним провайдерам медіапослуг. Як наслідок, провайдери медіапослуг можуть зіткнутися з бар'єрами, правовою невизначеністю та нерівними умовами конкуренції. Тому захист журналістських джерел і конфіденційних повідомлень потребує гармонізації та подальшого посилення на рівні Союзу. Це не повинно зашкодити додатковому або абсолютному захисту на національному рівні.
- (25) Інтрузивне програмне забезпечення для стеження, зокрема те, що зазвичай називають «шпигунськими програмами», є особливо інвазивною формою стеження за працівниками

медіа та їхніми джерелами. Воно може використовуватися для таємного запису дзвінків або іншого використання мікрофона кінцевого пристрою, зйомки або фотографування фізичних осіб, машин чи їхнього оточення, копіювання повідомлень, доступу до зашифрованого контенту, відстеження активності в Інтернеті, відстеження геолокації або збору інших сенсорних даних, а також для відстеження активності на кількох кінцевих пристроях користувача. Це має стримуючий вплив на вільне здійснення економічної діяльності в медіасфері. Це ставить під загрозу, зокрема, довірливі стосунки журналістів з їхніми джерелами, що є основою журналістської професії. Враховуючи цифровий та інтрузивний характер такого програмного забезпечення та використання пристроїв через кордони, воно має особливо згубний вплив на здійснення економічної діяльності провайдерів медіапослуг на внутрішньому ринку. Тому необхідно забезпечити, щоб провайдери медіапослуг, у тому числі журналісти, які працюють на внутрішньому ринку медіапослуг, могли покладатися на надійний гармонізований захист у контексті розгортання інтрузивного програмного забезпечення для стеження в Союзі, у тому числі в тих випадках, коли органи влади держав-членів вдаються до послуг приватних осіб для його розгортання.

- (26) Інтрузивне програмне забезпечення для стеження повинно застосовуватися лише тоді, коли це виправдано переважаючим суспільним інтересом, передбачено законодавством Союзу або національним законодавством, відповідає статті 52(1) Хартії в інтерпретації Суду ЄС та іншому законодавству Союзу, було санкціоновано *ex ante* або, у виняткових і невідкладних випадках, згодом підтверджено судовим органом або незалежним і неупередженим органом, що приймає рішення, як це відбувається під час розслідування злочинів, перелічених у статті 2(2) Рамкового рішення Ради 2002/584/ІНА⁹), за які у відповідній державі-члені передбачено покарання у вигляді позбавлення волі або тримання під вартою на максимальний строк не менше трьох років, або під час розслідування інших серйозних злочинів, за які у відповідній державі-члені передбачено покарання у вигляді позбавлення волі або тримання під вартою на максимальний строк не менше п'яти років, як це визначено національним законодавством цієї держави-члена, і за умови, що жоден інший, менш суворий, захід не був би адекватним і достатнім для одержання потрібної інформації. Відповідно до принципу пропорційності, обмеження прав і свобод особи можуть бути встановлені лише в тому випадку, якщо вони є необхідними і дійсно відповідають цілям загального інтересу, визаним Союзом. Таким чином, що стосується конкретно впровадження програмного забезпечення для інтрузивного стеження, необхідно встановити, чи досягає правопорушення, про яке йде мова, порогу серйозності, встановленого в цьому Регламенті, чи може воно, після індивідуальної оцінки всіх відповідних обставин у конкретній справі, бути підставою для розслідування та чи кримінальне переслідування цього правопорушення заслуговує на особливо нав'язливе втручання в основоположні права та економічні свободи, яке передбачає використання програмного забезпечення для інтрузивного стеження, чи є достатні докази того, що відповідне правопорушення було скоєно, і чи є використання програмного забезпечення для інтрузивного стеження важливим для встановлення фактів, пов'язаних з розслідуванням та кримінальним переслідуванням цього правопорушення.
- (27) Провайдери публічних медіа відіграють особливу роль на внутрішньому ринку медіапослуг, забезпечуючи громадянам і бізнесу доступ до різноманітного контенту, включаючи якісну інформацію та неупереджене і збалансоване висвітлення подій у медіа, що є частиною їхньої компетенції, визначеної на національному рівні відповідно до Протоколу № 29 про систему публічного мовлення в державах-членах, що додається до ДЕС і ДФЕС. Вони відіграють важливу роль у підтримці фундаментального права на свободу вираження поглядів та інформації, надаючи людям можливість шукати та отримувати різноманітну інформацію, а

⁹ Рамкове рішення Ради 2002/584/ІНА від 13 червня 2002 року про європейський ордер на арешт і процедуру передачі між державами-членами (OJ L 190, 18.7.2002, с. 1).

також у просуванні цінностей демократії, культурного різноманіття та соціальної згуртованості. Вони є форумом для публічних дискусій і засобом сприяння ширшій демократичній участі громадян. Незалежність публічних медіа є ключовим фактором під час виборів, щоб забезпечити громадянам доступ до неупередженої якісної інформації. Однак, з огляду на інституційну близькість до держави та державне фінансування, яке вони отримують, публічні медіа можуть бути особливо вразливими до ризику втручання в їхню діяльність. Цей ризик посилюється нерівномірністю гарантій, пов'язаних зі збалансованим висвітленням та незалежним управлінням публічних медіа в ЄС. Як повідомлення Комісії від 13 липня 2022 року під назвою «Доповідь про верховенство права за 2022 рік», так і Моніторинг медіа-плюралізму за 2022 рік Центру плюралізму та свободи медіа підтверджують фрагментарність таких гарантій і вказують на ризики, пов'язані з недостатнім фінансуванням. Як показала Європейська аудіовізуальна обсерваторія у своїй доповіді за 2022 рік під назвою «Управління та незалежність публічних медіа», гарантії незалежного функціонування провайдерів публічних медіа різняться в різних країнах ЄС, зокрема, за обсягом та рівнем деталізації в національних підходах.

- (28) Правові рамки для забезпечення збалансованого висвітлення подій публічними медіа відрізняються в різних країнах ЄС. Крім того, в різних країнах ЄС існують різні правила щодо призначення та звільнення керівництва публічних медіа. Наприклад, у той час як більшість національних законодавств визначають декілька підстав для звільнення, інші не передбачають жодних конкретних правил. Там, де правила існують, вони в деяких випадках є недостатніми або неефективними на практиці. Існують також випадки, коли законодавчі реформи в державах-членах посилюють державний контроль над публічними медіа, в тому числі щодо призначення керівників або членів правління публічних медіа. Підходи до забезпечення адекватності та передбачуваності фінансування публічних медіа також відрізняються в різних державах-членах. Там, де гарантії відсутні або є недостатніми, існують ризики політичного втручання в редакційну політику або управління публічними медіа. Відсутність або недостатність гарантій незалежності публічних медіа також може призвести до нестабільності фінансування, що наражає публічні медіа на ризик політичного контролю або подальшого політичного контролю. Це може призвести до випадків неповного інформування або упередженого висвітлення подій публічними медіа, втручання уряду в призначення або звільнення їхнього керівництва, довільного коригування або нестабільного фінансування публічних медіа. Усе це негативно впливає на доступ до незалежних і неупереджених медіапослуг, тим самим порушуючи право на свободу вираження поглядів, закріплене в статті 11 Хартії, і може призвести до викривлення конкуренції на внутрішньому ринку медіапослуг, у тому числі для провайдерів медіапослуг, заснованих в інших державах-членах.
- (29) У національних медіасередовищах, що характеризуються співіснуванням державних і приватних медіапровайдерів, провайдери публічних медіа сприяють розвитку медіа-плюралізму та конкуренції в медіасфері, виробляючи широкий спектр контенту, який задовольняє різні інтереси, перспективи та демографічні групи, а також пропонуючи альтернативні точки зору та варіанти програм, що забезпечує багату та унікальну пропозицію. Провайдери публічного мовлення конкурують з приватними медіакомпаніями та онлайн-платформами, в тому числі створеними в інших державах-членах, за аудиторію і, де це можливо, за рекламні ресурси. Це стосується комерційних мовників як в аудіовізуальній, так і в радіосфері, а також видавців, і особливо актуально в нинішньому цифровому медіасередовищі, в якому всі медіа розширюють свою діяльність в онлайн-сфері та все частіше надають свої послуги через кордони. Там, де такий подвійний і конкурентний медіаринок, характерний для значної частини Союзу, функціонує добре, він забезпечує різноманітну і якісну пропозицію медійних послуг у всіх сферах. Однак там, де державне фінансування не слугує виконанню обов'язків в інтересах усіх глядачів, а натомість слугує партійним інтересам через політичне втручання в управління або редакційну політику, це

може вплинути на умови торгівлі та конкуренцію в Союзі такою мірою, яка суперечитиме загальним інтересам. Суд першої інстанції підтвердив, що державне фінансування публічного мовлення може бути визнане таким, що відповідає положенням ДФЄС про державну допомогу, лише за умови дотримання якісних вимог, висунутих до діяльності публічного мовлення⁽¹⁰⁾.

- (30) Хоча загроза того, що зазвичай називають «захопленням медіа», актуальна для всього ринку медіапослуг, провайдери публічних медіа особливо схильні до такого ризику, зважаючи на їхню близькість до держави. Розбіжності або недостатні гарантії незалежного функціонування публічних медіапровайдерів можуть перешкоджати або позбавляти стимулів провайдерів медіапослуг з інших держав-членів працювати на певному медіаринку або виходити на нього. У той час як незалежні медіа інвестують свої ресурси у високоякісне висвітлення подій, що відповідає журналістським стандартам, деякі «захоплені» провайдери публічних медіа, які не дотримуються таких стандартів, можуть надавати незбалансовану інформацію, отримуючи при цьому державні субсидії. Конкурентна перевага, яку незалежні медіа можуть отримати завдяки незалежному висвітленню подій, може бути зменшена, оскільки «захоплені» публічні медіа можуть неправомірно утримувати свої позиції на ринку. Політизація медійних ринків може вплинути на рекламні ринки в цілому, оскільки бізнес змушений враховувати політичні чинники на додаток до розробки ефективних рекламних кампаній. Якщо в результаті «захоплення» публічні медіа, які зазвичай вважаються надійними джерелами інформації, надають упереджене висвітлення політичної чи економічної ситуації або окремих економічних суб'єктів, це також може зменшити здатність суб'єктів господарювання бути належним чином проінформованими про економічну ситуацію на певному ринку, а отже, їхню здатність ухвалювати обґрунтовані бізнес-рішення. Таким чином, таке «захоплення» може негативно вплинути на функціонування внутрішнього ринку. Нарешті, внаслідок упередженого висвітлення подій певними «захопленими» провайдерами публічних медіа в деяких державах-членах ЄС громадяни можуть звернутися до альтернативних джерел інформації, зокрема, доступних на онлайн-платформах, що може ще більше послабити рівні умови гри на внутрішньому ринку.
- (31) Таким чином, необхідно, щоб держави-члени, спираючись на міжнародні стандарти, розроблені Радою Європи в цій сфері, запровадили ефективні правові гарантії для незалежного функціонування провайдерів публічних медіа в усьому Союзі, вільного від урядових, політичних, економічних або приватних інтересів, без шкоди для національного конституційного права, що відповідає Хартії. Це має включати принципи, що відповідають способам організації публічних медіа в державах-членах, такі як ті, що існують у національному адміністративному праві або національному корпоративному праві, застосовному до приватних підприємств, акції яких розміщуються на біржі, стосовно призначення та звільнення осіб або органів, які відіграють роль у визначенні редакційної політики або є найвищим органом, що ухвалює рішення в цьому контексті у межах публічного медіа. Ці принципи мають бути викладені на національному рівні. Необхідно також гарантувати, що, без шкоди для застосування правил ЄС щодо державної допомоги, провайдери публічних медіа користуються прозорими та об'єктивними процедурами фінансування, які гарантують адекватні та стабільні фінансові ресурси для виконання своїх функцій, забезпечують передбачуваність у процесах планування та дозволяють їм розвиватися в межах своєї компетенції у сфері публічних медіа. Бажано, щоб таке фінансування визначалося і виділялося на багаторічній основі, відповідно до повноважень публічних медіа, щоб уникнути ризику неправомірного впливу щорічних бюджетних переговорів. Цей

---

¹⁰ Рішення Суду першої інстанції від 26 червня 2008 року, *CIC проти Комісії*, T-442/03, ECLI:EU:T:2008:228, п. 211.

Регламент не впливає на компетенцію держав-членів забезпечувати фінансування провайдерів публічних медіа, закріплену в Протоколі № 29.

- (32) Вкрай важливо, щоб отримувачі медіапослуг точно знали, хто є власником і хто стоїть за медіа, щоб вони могли ідентифікувати та розуміти потенційні конфлікти інтересів. Це є передумовою для формування добре поінформованої думки, а отже, для активної участі в демократичному суспільстві. Така прозорість також є ефективним інструментом, який позбавляє стимулів і, таким чином, обмежує ризик втручання в редакційну незалежність. Крім того, вона сприяє створенню відкритого і справедливого ринкового середовища та посилює підзвітність медіа перед отримувачами медіапослуг, що в кінцевому підсумку сприяє підвищенню якості медіапослуг на внутрішньому ринку. Таким чином, необхідно запровадити спільні інформаційні вимоги до провайдерів медіапослуг в усьому Союзі. Ці вимоги повинні включати пропорційні та цілеспрямовані вимоги до провайдерів медіапослуг розкривати відповідну інформацію про їхню власність та доходи від реклами, отримані від державних органів або організацій. Така інформація необхідна для того, щоб отримувачі медіапослуг могли розуміти і запитувати про потенційні конфлікти інтересів, у тому числі коли власники медіа є політично заангажованими, що є передумовою для здатності отримувачів медіапослуг оцінювати достовірність інформації, яку вони отримують. Цього можна досягти лише тоді, коли отримувачі медіапослуг матимуть у своєму розпорядженні актуальну інформацію про власників медіа у зручній для них формі, зокрема під час перегляду, прослуховування або читання медіаконтенту, щоб вони могли помістити контент у правильний контекст і сформувані правильне враження про нього. Таким чином, розкриття цільової інформації про власників медіа матиме переваги, які явно переважатимуть будь-який можливий вплив зобов'язання щодо розкриття інформації на основоположні права, зокрема право на повагу до приватного і сімейного життя та право на захист персональних даних. У цьому контексті заходи, вжиті державами-членами відповідно до статті 30(9) Директиви (ЄС) 2015/849 Європейського парламенту та Ради ⁽¹¹⁾, не повинні бути порушені. Відповідні провайдери медіапослуг повинні розкривати необхідну інформацію в електронному форматі, наприклад, на своїх вебсайтах або в інший спосіб, що забезпечує легкий і безпосередній доступ до неї.
- (33) Для подальшого сприяння високому рівню прозорості медіавласності державам-членам слід також доручити національним регуляторним органам або іншим компетентним органам розробку баз даних про медіавласність. Такі бази даних повинні працювати за принципом «єдиного вікна», дозволяючи отримувачам медіапослуг легко перевіряти відповідну інформацію, пов'язану з певним провайдером медіапослуг. З огляду на національні адміністративні особливості та з метою зменшення адміністративного тягаря, держави-члени повинні мати гнучкість у вирішенні питання про те, який орган чи установа відповідатимуть за розробку таких баз даних про медіавласність. Це може бути, наприклад, національний регуляторний орган або інший адміністративний орган, який, своєю чергою, може покладатися на допомогу іншого органу з відповідним досвідом у виконанні цього завдання.
- (34) Добросовісність медіа також вимагає проактивного підходу до сприяння редакційній незалежності медіакомпаній, що надають контент для новин та контент про поточні події, зокрема, за допомогою внутрішніх гарантій. Медіапровайдери повинні вживати пропорційних заходів, щоб гарантувати свободу редакторів ухвалювати редакційні рішення в межах встановленої довгострокової редакційної політики медіапровайдера. Мета захисту редакційних рішень, зокрема рішень, ухвалених редакторами та головними редакторами щодо конкретних частин контенту, від неправомірного втручання сприяє забезпеченню рівних умов

---

¹¹ Директива (ЄС) 2015/849 Європейського парламенту та Ради від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання коштів або фінансування тероризму, що вносить зміни до Регламенту (ЄС) № 648/2012 Європейського парламенту та Ради та скасовує Директиву 2005/60/ЄС Європейського парламенту та Ради і Директиву Комісії 2006/70/ЄС (OJ L 141, 5.6.2015, с. 73).

на внутрішньому ринку медіапослуг та якості таких послуг. Ці заходи мають бути спрямовані на забезпечення дотримання стандартів незалежності протягом усього редакційного процесу в медіа, в тому числі з метою захисту цілісності журналістського контенту. Ця мета також відповідає основоположному праву на отримання та поширення інформації, передбаченому статтею 11 Хартії. З огляду на ці міркування, провайдери медіапослуг повинні також забезпечувати прозорість реальних або потенційних конфліктів інтересів щодо отримувачів їхніх медіапослуг.

- (35) Медіапровайдери повинні запровадити внутрішні запобіжники, щоб гарантувати незалежність редакційних рішень відповідно до їхнього розміру, структури та потреб. Рекомендація Комісії (ЄС) 2022/1634 ⁽¹²⁾ містить перелік добровільних внутрішніх запобіжних заходів, які можуть бути прийняті медіакомпаніями в цьому контексті. Цей Регламент не слід тлумачити як такий, що позбавляє власників приватних провайдерів медіапослуг прерогативи встановлювати стратегічні чи загальні цілі або сприяти зростанню та фінансовій життєздатності своїх компаній. У зв'язку з цим, цей Регламент повинен визнавати, що мета сприяння редакційній незалежності повинна бути узгоджена з законними правами та інтересами власників приватних медіа, такими як право визначати редакційну політику провайдера медіапослуг і формувати склад своїх редакційних колективів.
- (36) Незалежні національні регуляторні органи є ключем до належного застосування законодавства про медіа в усьому Союзі. Хоча національні регуляторні органи часто не мають компетенції, пов'язаної зі сферою преси, вони мають найкращі можливості для забезпечення правильного застосування вимог, пов'язаних з регуляторним співробітництвом і добре функціонуючим ринком медіапослуг в цілому, як це передбачено в цьому Регламенті. Національні регуляторні органи повинні мати ресурси, необхідні для виконання покладених на них завдань, з точки зору кадрового забезпечення, експертизи та фінансування, у тому числі для забезпечення їхньої участі в діяльності Європейської ради медіапослуг (далі – «Рада»). Вони повинні бути забезпечені технічними ресурсами: наприклад, відповідними цифровими інструментами. За необхідності, держави-члени повинні збільшити ресурси, що виділяються національним регуляторним органам, беручи до уваги додаткові завдання, покладені на них цим Регламентом. Національні регуляторні органи повинні також мати відповідні повноваження, зокрема, запитувати інформацію та дані від будь-якої фізичної або юридичної особи, на яку поширюється дія цього Регламенту або яка для цілей, пов'язаних з її торгівлею, бізнесом або професією, може обґрунтовано володіти необхідною інформацією та даними, що стосується прав та інтересів таких осіб.
- (37) Для забезпечення послідовного застосування цього Регламенту та іншого законодавства Союзу про медіа необхідно створити Раду як незалежний дорадчий орган на рівні Союзу, що об'єднує національні регуляторні органи та координує їхні дії. При виконанні своїх завдань і здійсненні своїх повноважень Рада повинна бути повністю незалежною, в тому числі від будь-якого політичного чи економічного впливу, і не шукати і не приймати інструкцій від будь-якого уряду, установи, будь-то національної, наднаціональної чи міжнародної, або будь-якої державної чи приватної особи чи органу. Європейська група регуляторів аудіовізуальних медіапослуг (далі – ERGA), створена Директивою 2010/13/ЄС, відіграє важливу роль у сприянні послідовному впровадженню цієї Директиви. Тому Рада має спиратися на ERGA і замінити її. Для цього необхідно внести цілеспрямовані зміни до Директиви 2010/13/ЄС, вилучивши з неї статтю 30b, якою створюється ERGA, і, як наслідок, замінивши посилання на ERGA та її завдання. Внесення змін до Директиви 2010/13/ЄС цим

---

¹² Рекомендація Комісії (ЄС) 2022/1634 від 16 вересня 2022 року про внутрішні гарантії редакційної незалежності та прозорості власності в медіасфері (OJ L 245, 22.9.2022, с. 56).

Регламентом є виправданим, оскільки Регламент обмежується положеннями, які не потребують транспозиції державами-членами, і адресований інституціям Союзу.

- (38) До складу Ради повинні входити високопоставлені представники національних регуляторних органів, що мають призначатися самими національними регуляторними органами. Якщо в державах-членах є декілька відповідних національних регуляторних органів, у тому числі на регіональному рівні, за допомогою відповідних процедур має бути обраний спільний представник, а право голосу має бути обмежене одним представником від кожної держави-члена. Для цілей своєї діяльності в Раді національні регуляторні органи повинні мати можливість консультиватися і координувати свої дії з відповідними компетентними органами або установами і, де це доречно, з органами саморегулювання в своїх державах-членах. Це не повинно впливати на можливість інших національних регуляторних органів брати участь, за необхідності, у засіданнях Ради. Рада також повинна мати можливість в окремих випадках запрошувати зовнішніх експертів для участі у своїх засіданнях. Вона також повинна мати можливість призначати, за погодженням з Комісією, постійних спостерігачів для участі у своїх засіданнях, включаючи, зокрема, національні регуляторні органи або органи з країн-кандидатів або потенційних кандидатів, або спеціальних делегатів від інших компетентних національних органів.
- (39) З огляду на чутливість медіасфери та відповідно до практики ухвалення рішень ERGA, викладеної в її правилах процедури, Рада має ухвалювати свої рішення більшістю у дві третини голосів. Регламент Ради має визначати, зокрема, роль, завдання та процедуру призначення Голови та Віце-голови, а також механізми запобігання та врегулювання конфліктів інтересів членів Ради. Для підтримки Голови та Віце-голови Рада повинна мати можливість створювати Координаційну групу. Склад Координаційної групи повинен враховувати принцип географічного балансу. Рада повинна визначити конкретні механізми роботи Координаційної групи у своїх правилах процедури. Голова та Віце-голова ERGA, за порадою членів Правління ERGA, повинні сприяти впорядкованому, прозорому та ефективному переходу від ERGA до Ради, доки не буде обрано Голову та Віце-голову Ради.
- (40) Якщо Рада розглядає питання, що виходять за межі сфери аудіовізуальних медіа, вона повинна покладатися на ефективний механізм консультацій із зацікавленими сторонами з відповідних медіасфер, що діють як на рівні Союзу, так і на національному рівні. До таких зацікавлених сторін можуть належати ради з питань преси, журналістські асоціації, профспілки та бізнес-асоціації. Рада повинна надати таким зацікавленим сторонам можливість привернути її увагу до подій та питань, що стосуються їхніх сфер. Механізм консультацій має давати змогу Раді збирати цілеспрямований внесок від відповідних зацікавлених сторін та отримувати відповідну інформацію, що підтримує її роботу. Визначаючи механізм консультацій у своїх правилах процедури, Рада повинна враховувати необхідність прозорості, різноманітності та справедливого географічного представництва. Рада також повинна мати можливість консультиватися з науковими колами для збору додаткової необхідної інформації.
- (41) Без шкоди для повноважень, наданих Комісії Договорами, важливо, щоб Комісія і Рада тісно співпрацювали, що дозволить Раді консультиватися і підтримувати Комісію з питань, пов'язаних з медіапослугами в межах її компетенції. Рада повинна активно підтримувати Комісію у виконанні її завдань із забезпечення послідовного та ефективного застосування цього Регламенту та імплементації Директиви 2010/13/ЄС. З цією метою Рада повинна, зокрема, надавати Комісії консультації та допомогу з регуляторних, технічних і практичних аспектів, що стосуються застосування законодавства Союзу, сприяти співпраці та ефективному обміну інформацією, досвідом і найкращими практиками, а також готувати висновки у випадках, передбачених цим Регламентом, беручи до уваги, де це доречно, ситуацію зі свободою медіа та плюралізмом медіа на відповідних медіаринках. Такі висновки не повинні бути юридично обов'язковими, але повинні слугувати корисним керівництвом для відповідних національних

регуляторних органів і можуть бути враховані Комісією при виконанні її завдань із забезпечення послідовного та ефективного застосування цього Регламенту та імплементації Директиви 2010/13/ЄС. Якщо національні регуляторні органи докладають максимум зусиль для виконання висновку Ради або належним чином пояснюють будь-яке відхилення від нього, вони повинні вважатися такими, що зробили все можливе для того, щоб врахувати висновок Ради.

- (42) З метою ефективного та незалежного виконання своїх завдань, Раді повинен допомагати секретаріат, який займається діяльністю Ради. Забезпечити роботу секретаріату повинна Комісія. Секретаріат повинен мати достатні ресурси для виконання своїх завдань. Без шкоди для інституційної та бюджетної автономії Комісії важливо, щоб Комісія брала до уваги потреби, про які повідомляє Рада, зокрема, щодо кваліфікації, досвіду та профілю співробітників секретаріату для ефективного виконання своїх завдань. Секретаріат також повинен мати можливість покладатися на досвід і ресурси національних регуляторних органів. Це буде ключовим фактором у наданні допомоги Раді при підготовці результатів її роботи. Тому до складу секретаріату повинна входити відповідна кількість співробітників, відряджених національними регуляторними органами, щоб скористатися їхніми навичками та досвідом. Виконуючи свою місію сприяння незалежному виконанню завдань Ради, секретаріат повинен дотримуватися лише інструкцій Ради, надаючи підтримку Раді у виконанні її завдань відповідно до цього Регламенту. Секретаріат повинен надавати Раді змістовну, адміністративну та організаційну підтримку і допомагати Раді у виконанні її завдань, зокрема, шляхом проведення відповідних досліджень або здійснення заходів зі збору інформації.
- (43) Регуляторна співпраця між незалежними регуляторними органами є важливою для належного функціонування внутрішнього ринку медіапослуг. Однак Директива 2010/13/ЄС не передбачає структурованих рамок співпраці для національних регуляторних органів. З часу перегляду рамок ЄС для аудіовізуальних медіапослуг за допомогою Директиви (ЄС) 2018/1808 Європейського парламенту та Ради ⁽¹³⁾, яка поширила свою дію на платформи спільного доступу до відео, постійно зростає потреба в тісній співпраці між національними регуляторними органами, зокрема, для вирішення транскордонних справ. Така потреба також виправдана з огляду на нові виклики в медіасередовищі Союзу, на які спрямований цей Регламент, у тому числі шляхом покладення на національні регуляторні органи нових завдань.
- (44) Усвідомлюючи ці виклики та реагуючи на необхідність тіснішої співпраці у сфері аудіовізуальних медіапослуг, у 2020 році ERGA погодила Меморандум про взаєморозуміння, який визначив необов'язкові механізми транскордонного співробітництва для посилення застосування правил ЄС, що стосуються аудіовізуальних медіапослуг та послуг платформ спільного доступу до відео. Спираючись на цю добровільну основу і з метою забезпечення ефективного застосування законодавства ЄС у сфері медіа, уникнення створення додаткових бар'єрів на внутрішньому ринку медіапослуг і запобігання можливому обходу чинних правил недобросовісними провайдерми медіапослуг, важливо забезпечити чітку, юридично обов'язкову основу для ефективної та результативної співпраці національних регуляторних органів між собою в межах встановлених правових рамок. Такі рамки мають вирішальне значення для дотримання принципу країни походження, який є наріжним каменем Директиви 2010/13/ЄС, а також для забезпечення здатності національних регуляторних органів здійснювати нагляд за відповідними провайдерми медіапослуг. Метою має бути забезпечення

---

¹³ Директива (ЄС) 2018/1808 Європейського парламенту та Ради від 14 листопада 2018 року про внесення змін до Директиви 2010/13/ЄС про координацію певних положень, встановлених законодавством, нормативними актами або адміністративними діями в державах-членах щодо надання аудіовізуальних медіапослуг (Директива про аудіовізуальні медіапослуги) з огляду на зміну ринкових реалій (OJ L 303, 28.11.2018, с. 69).

послідовного та ефективного застосування цього Регламенту та імплементації Директиви 2010/13/ЄС, наприклад, шляхом забезпечення безперешкодного обміну інформацією між національними регуляторними органами або створення умов для швидкого реагування на запити, пов'язані з питаннями юрисдикції. При обміні інформацією національні регуляторні органи мають дотримуватися всіх відповідних норм законодавства ЄС та національного законодавства про обмін інформацією, включаючи відповідне законодавство про захист даних. Така співпраця і, зокрема, прискорена співпраця має ключове значення для підтримки дій із захисту внутрішнього ринку від недобросовісних провайдерів медіапослуг, забезпечуючи при цьому дотримання фундаментальних прав, зокрема свободи вираження поглядів. Зокрема, прискорена співпраця необхідна для того, щоб запобігти продовженню надання медіапослуг, які були призупинені в деяких державах-членах відповідно до статей 3(3) і (5) Директиви 2010/13/ЄС, через супутник або інші засоби в цих державах-членах і, таким чином, сприяти, відповідно до законодавства Союзу, «ефективному застосуванню» відповідних національних заходів. Висновки Ради будуть важливими для ефективного функціонування механізму співпраці.

- (45) Зважаючи на загальноєвропейський характер платформ спільного доступу до відео, національні регуляторні органи повинні мати спеціальний інструмент для захисту користувачів послуг таких платформ від певного незаконного та шкідливого контенту, в тому числі комерційних повідомлень. Зокрема, без шкоди для принципу країни походження, необхідно мати механізм, який дозволить будь-якому відповідному національному регуляторному органу вимагати від свого партнера вжити необхідних і пропорційних заходів для забезпечення виконання зобов'язань провайдерами платформ спільного доступу до відео згідно зі статтею 28b(1), (2) і (3) Директиви 2010/13/ЄС. Це є ключовим до забезпечення ефективного захисту аудиторії і, зокрема, неповнолітніх в усьому Союзі при доступі до контенту на платформах спільного доступу до відео, а також до того, щоб вони могли покладатися на належний рівень прозорості, коли йдеться про комерційні комунікації в Інтернеті. Посередництво Ради та її висновки сприятимуть досягненню взаємоприйнятних і задовільних результатів для зацікавлених національних регуляторних органів або організацій. Якщо використання такого механізму не призводить до дружнього рішення, свобода надання послуг інформаційного суспільства з іншої держави-члена може бути обмежена лише тоді, коли були виконані умови, встановлені в статті 3 Директиви 2000/31/ЄС Європейського парламенту та Ради ⁽¹⁴⁾, і дотримана процедура, викладена в ній.
- (46) Важливо забезпечити узгоджену регуляторну практику, послідовне та ефективне застосування цього Регламенту та імплементацію Директиви 2010/13/ЄС. З цією метою і для сприяння забезпеченню узгодженої імплементації законодавства Союзу про медіа Комісія повинна мати можливість, за необхідності, видавати керівні принципи з транскордонних питань, що охоплюються як цим Регламентом, так і Директивою 2010/13/ЄС. Ухвалюючи рішення про видання керівних принципів, а також у світлі відповідних обговорень з контактним комітетом, створеним Директивою 2010/13/ЄС, Комісія повинна розглядати, зокрема, регуляторні питання, які впливають на значну кількість держав-членів, або регуляторні питання з транскордонним елементом. Зважаючи на велику кількість інформації та все більше використання цифрових засобів для доступу до медіа, важливо, щоб контент, який становить загальний інтерес, був помітним, щоб сприяти досягненню рівних умов на внутрішньому ринку та дотриманню основоположного права на отримання інформації, передбаченого статтею 11 Хартії. З огляду на можливий вплив національних заходів, вжитих відповідно до статті 7а Директиви 2010/13/ЄС, на функціонування внутрішнього ринку медіапослуг, керівні

---

¹⁴ Директива 2000/31/ЄС Європейського парламенту та Ради від 8 червня 2000 року про деякі правові аспекти послуг інформаційного суспільства, зокрема електронної комерції, на внутрішньому ринку (Директива про електронну комерцію) (ОJ L 178, 17.7.2000, с. 1).

принципи Комісії були б важливими для досягнення правової визначеності в цій сфері. Також було б корисно надати вказівки щодо заходів, вжитих відповідно до статті 5(2) Директиви 2010/13/ЄС для забезпечення публічного доступу до доступної, точної та актуальної інформації про структуру власності медіа, а також щодо обов'язку провайдерів медіапослуг надавати певну актуальну інформацію легко і безпосередньо отримувачам своїх послуг. При підготовці своїх керівних принципів Комісія повинна спиратися на допомогу Ради. Зокрема, Рада повинна ділитися з Комісією своїм регуляторним, технічним і практичним досвідом щодо сфер і тем, які охоплюються відповідними настановами.

- (47) Національні регуляторні органи мають спеціальний практичний досвід, який дозволяє їм ефективно збалансовувати інтереси провайдерів та отримувачів медіапослуг, забезпечуючи при цьому повагу до свободи вираження поглядів, а також захист і розвиток плюралізму медіа. Це є ключовим, коли йдеться, зокрема, про захист внутрішнього ринку від медіапослуг, які надаються з-поза меж Союзу, незалежно від засобів їх розповсюдження або доступу до них, та які спрямовані на аудиторію в Союзі або досягають її, якщо, зокрема, з огляду на контроль, який можуть здійснювати над ними треті країни, вони можуть завдати шкоди або становити ризик завдання шкоди громадській безпеці. Ризик завдання шкоди громадській безпеці може стосуватися публічної провокації вчинення терористичного злочину, як зазначено в статті 5 Директиви (ЄС) 2017/541 Європейського парламенту та Ради¹⁵, а також систематичних міжнародних кампаній іноземного інформаційного маніпулювання та втручання з метою дестабілізації Союзу в цілому або окремих держав-членів. У зв'язку з цим необхідно посилити координацію між національними регуляторними органами, щоб спільно протистояти можливим загрозам громадській безпеці, що походять від таких медіапослуг, і створити правову базу для забезпечення ефективності та можливої координації національних заходів, ухвалених відповідно до законодавства ЄС про медіа.
- (48) Необхідно координувати національні заходи, які можуть бути прийняті для протидії загрозам громадській безпеці з боку медіапослуг, що походять або створені за межами Союзу і спрямовані на аудиторію в Союзі, включаючи можливість для Ради після консультацій з Комісією надавати висновки щодо таких заходів, за необхідності, зокрема, коли ситуація зачіпає декілька держав-членів. У зв'язку з цим ризики для громадської безпеки необхідно оцінювати у світлі всіх відповідних фактичних і правових елементів на рівні Союзу і на національному рівні, включаючи будь-які наявні оцінки того, як відповідна медіапослуга поширюється або приймається на території Союзу. Метою має бути забезпечення більш скоординованого підходу для відповідних національних регуляторних органів щодо обмежень на розповсюдження таких медіапослуг, без шкоди для компетенції держав-членів або їхніх національних регуляторних органів відповідно до законодавства Союзу. У зв'язку з цим, відповідні національні регуляторні органи повинні мати можливість враховувати думку Ради при розгляді питання про вжиття заходів проти провайдера медіапослуг. Це не обмежує компетенцію Союзу згідно зі статтею 215 ДФЄС.
- (49) З метою подальшої підтримки національних регуляторних органів у їхній ролі захисту внутрішнього ринку медіапослуг від недобросовісних провайдерів медіапослуг Рада повинна скласти перелік критеріїв, що стосуються провайдерів медіапослуг, що засновані або походять з-поза меж Союзу. Такий перелік допоможе національним регуляторним органам або зацікавленим органам у ситуаціях, коли відповідний провайдер медіапослуг прагне отримати реєстрацію в державі-члені або коли провайдер медіапослуг, що вже має реєстрацію в державі-члені, становить серйозний і значний ризик для громадської безпеки. Елементи, що підлягають включенню до такого переліку, можуть стосуватися, серед іншого, власності,

¹⁵ Директива (ЄС) 2017/541 Європейського парламенту та Ради від 15 березня 2017 року про боротьбу з тероризмом, яка замінює Рамкове рішення Ради 2002/475/ЈНА та вносить зміни до Рішення Ради 2005/671/ЈНА (ОJ L 88, 31.3.2017, с. 6).

управління, структур фінансування, редакційної незалежності від третіх країн або приєднання до механізмів спільного регулювання або саморегулювання, що регулюють редакційні стандарти в одній або декількох державах-членах.

- (50) Дуже великі онлайн-платформи виступають для багатьох користувачів як шлюз для доступу до медіаконтенту та медіапослуг. Медіапровайдери, які несуть редакційну відповідальність за свій контент, відіграють ключову роль у поширенні інформації та здійсненні права на отримання та поширення інформації в Інтернеті. Очікується, що при виконанні такої редакційної відповідальності провайдери медіапослуг діятимуть сумлінно і надаватимуть інформацію, яка заслуговує на довіру і поважатиме основні права, відповідно до регуляторних вимог або механізмів спільного регулювання чи саморегулювання, яким вони підпорядковуються в державах-членах ЄС. Тому, а також з огляду на право користувачів отримувати та поширювати інформацію, якщо провайдер дуже великої онлайн-платформи вважає, що контент, наданий такими провайдерами медіапослуг, несумісний з його умовами, він повинен належним чином враховувати свободу медіа та плюралізм медіа відповідно до Регламенту (ЄС) 2022/2065 і якомога раніше надати необхідні пояснення провайдерам медіапослуг у заяві з обґрунтуванням, як це передбачено статтею 4(1) Регламенту Європейського парламенту і Ради (ЄС) 2019/1150 ⁽¹⁶⁾ та статтею 17 Регламенту (ЄС) 2022/2065. Щоб мінімізувати вплив будь-якого обмеження цього контенту на право користувачів отримувати та поширювати інформацію, дуже великі онлайн-платформи повинні подавати пояснення причин до того, як призупинення або обмеження видимості (медіаконтенту) набуде чинності. Крім того, вони повинні надати відповідному провайдеру медіапослуг можливість відповісти на заяву з обґрунтуванням протягом 24 годин з моменту її отримання, до того, як призупинення або обмеження видимості набуде чинності. У випадку кризи, про яку йдеться у статті 36(2) Регламенту (ЄС) 2022/2065, може застосовуватися коротший термін, щоб врахувати, зокрема, нагальну потребу модерування відповідного контенту за таких виняткових обставин.
- (51) Використання маркування або інструментів перевірки віку провайдерами дуже великих онлайн-платформ відповідно до їхніх умов надання послуг і законодавства Союзу не слід розуміти як обмеження видимості. Після відповіді провайдера медіапослуг на заяву з обґрунтуванням провайдера дуже великої онлайн-платформи або за відсутності такої відповіді протягом визначеного періоду часу провайдер дуже великої онлайн-платформи повинен повідомити провайдера медіапослуг, якщо він має намір призупинити надання своїх послуг онлайн-посередництва щодо контенту, який надається провайдером медіапослуг, або обмежити видимість цього контенту. Цей Регламент не повинен впливати на зобов'язання провайдерів дуже великих онлайн-платформ вживати заходів проти незаконного контенту, що поширюється через їхні послуги, вживати заходів для оцінки та пом'якшення системних ризиків, які створюють їхні послуги, наприклад, через дезінформацію, або вживати заходів для захисту неповнолітніх. У цьому контексті жодне положення цього Регламенту не слід тлумачити як таке, що відхиляється від зобов'язань провайдерів дуже великих онлайн-платформ відповідно до статей 28, 34 і 35 Регламенту (ЄС) 2022/2065 і статті 28b Директиви 2010/13/ЄС.
- (52) З огляду на очікуваний позитивний вплив на свободу надання послуг і свободу вираження поглядів виправдано, щоб у випадках, коли провайдери медіапослуг дотримуються певних регуляторних, співрегуляторних або саморегулятивних стандартів, їхні скарги на рішення провайдерів дуже великих онлайн-платформ розглядалися в пріоритетному порядку і без невиправданої затримки.

---

¹⁶ Регламент (ЄС) 2019/1150 Європейського парламенту та Ради від 20 червня 2019 року про сприяння чесності та прозорості для бізнес-користувачів послуг онлайн-посередництва (OJ L 186, 11.7.2019, с. 57).

- (53) З цією метою провайдери дуже великих онлайн-платформ, що надають доступ до медіаконтенту, повинні передбачити на своєму онлайн-інтерфейсі функціонал, який дозволить провайдерам медіапослуг заявляти про те, що вони відповідають певним вимогам, зберігаючи при цьому можливість відхиляти такі самодекларації, якщо вони вважають, що ці умови не виконуються. Коли провайдер медіапослуги заявляє про свою відповідність регуляторним вимогам або механізму спільного регулювання чи саморегулювання, він повинен мати можливість надати контактні дані відповідного національного регуляторного органу або представників механізму спільного регулювання чи саморегулювання, в тому числі ті, що надаються широко визнаними професійними асоціаціями, які представляють певну сферу і діють на рівні Союзу або на національному рівні. За наявності обґрунтованих сумнівів ця інформація дасть змогу провайдеру дуже великої онлайн-платформи підтвердити в цих органах чи організаціях, чи підпадає провайдер медіапослуг під дію таких вимог або механізмів. У відповідних випадках провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні покладатися на інформацію про дотримання цих вимог, наприклад, на машинозчитуваний стандарт Ініціативи журналістської довіри, розроблений під егідою Європейського комітету зі стандартизації, або на інші відповідні кодекси поведінки. Визнані організації громадянського суспільства, факт-чекерські організації та інші відповідні професійні організації, які визнають доброчесність медіаджерел на основі стандартів, узгоджених з медіаіндустрією, також повинні мати можливість повідомляти провайдерам дуже великих онлайн-платформ про будь-які потенційні проблеми, пов'язані з дотриманням провайдерами медіапослуг відповідних вимог щодо самодекларування. Керівні принципи, видані Комісією, будуть ключовими для сприяння ефективному впровадженню такої функціональності. Ці керівні принципи повинні сприяти мінімізації ризику потенційних зловживань функціоналом, зокрема з боку провайдерів медіапослуг, які систематично займаються дезінформацією, маніпулюванням інформацією та втручанням, у тому числі тих, що контролюються певними третіми країнами, беручи до уваги критерії, які будуть розроблені Радою щодо провайдерів медіапослуг з-поза меж Союзу. З цією метою ці керівні принципи можуть охоплювати заходи, пов'язані із залученням визнаних організацій громадянського суспільства, зокрема факт-чекерські організації, до розгляду декларацій або до консультацій з національними регуляторними органами чи органами або органами спільного регулювання чи саморегулювання.
- (54) У цьому Регламенті визнається важливість механізмів спільного регулювання та саморегулювання в контексті надання медіапослуг на дуже великих онлайн-платформах. Такі механізми є різновидом добровільної ініціативи, наприклад, у формі кодексів поведінки, що дає змогу провайдерам медіапослуг або їхнім представникам ухвалювати спільні керівні принципи, зокрема щодо етичних стандартів, виправлення помилок або розгляду скарг, між собою і для себе. Надійне, інклюзивне та широко прийняте саморегулювання медіа є ефективною гарантією якості та професіоналізму медіапослуг і має ключове значення для захисту редакційної доброчесності.
- (55) Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні вступати в діалог з провайдерами медіапослуг, які поважають стандарти достовірності та прозорості і вважають, що провайдерами дуже великих онлайн-платформ неодноразово без достатніх підстав накладаються обмеження або призупинення їхнього контенту, з метою пошуку дружнього рішення для припинення будь-яких необґрунтованих обмежень або призупинень та уникнення їх у майбутньому. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні добросовісно брати участь у таких діалогах, приділяючи особливу увагу забезпеченню свободи медіа та свободи інформації. Рада повинна інформувати Комісію про свої висновки щодо результатів таких діалогів. Комісія може взяти до уваги такі думки в контексті застосування Регламенту (ЄС) 2022/2065.

- (56) Спираючись на корисну роль, яку відіграє ERGA у моніторингу дотримання підписантами Кодексу практики ЄС щодо дезінформації, Рада має щонайменше раз на рік організувати структурований діалог між провайдерами дуже великих онлайн-платформ, представниками провайдерів медіапослуг та представниками громадянського суспільства з метою сприяння доступу до різноманітних пропозицій незалежних медіа на дуже великих онлайн-платформах, обговорення досвіду і кращих практик, пов'язаних із застосуванням відповідних положень цього Регламенту, зокрема щодо процесів модерації на дуже великих онлайн-платформах, а також контролю за дотриманням ініціатив саморегулювання, спрямованих на захист користувачів від шкідливого контенту, в тому числі тих, які мають на меті протидію дезінформації. Комісія може за необхідності розглядати звіти про результати таких структурованих діалогів при оцінці системних і нових проблем у всьому Союзі в рамках застосування Регламенту (ЄС) 2022/2065 і може звернутися до Ради з проханням підтримати її в цьому питанні.
- (57) Отримувачі медіапослуг з надання програм, повинні мати можливість ефективно обирати контент, який вони хочуть дивитися або слухати, відповідно до своїх уподобань. Однак їхня свобода вибору контенту може бути обмежена комерційною практикою в медіа-сфері: наприклад, угодами про пріоритетність контенту між провайдерами медіапослуг і виробниками пристроїв або провайдерами користувацьких інтерфейсів, які контролюють або керують доступом, та використанням медіапослуг з надання програм, таких як підключені телевізори або автомобільні аудіосистеми. Пріоритетність може бути реалізована, наприклад, на головному екрані пристрою, через налаштування обладнання або програмні ярлики, додатки та області пошуку, що впливає на поведінку отримувачів послуг, які можуть бути надмірно заохочені до вибору певних медіа-пропозицій замість інших. Вибір отримувачів також може бути обмежений замкнутим колом попередньо встановлених додатків. Отримувачі послуг повинні мати можливість у будь-який час у простий, легкодоступний і зручний спосіб змінити конфігурацію, включно з налаштуваннями за замовчуванням, пристрою, такого як пульт дистанційного керування, або користувацького інтерфейсу, що контролює доступ до програм, які надаються у межах медіапослуги, або керує ними, а також їх використанням. Це право слід розуміти як таке, що охоплює всі функції налаштування пристроїв або користувацьких інтерфейсів, які орієнтують або спрямовують отримувачів послуг у їхньому виборі щодо медіапослуг або контенту, до яких вони бажають отримати доступ, і які дозволяють їм знаходити або відкривати для себе такі послуги або контент, беручи до уваги мету справедливого доступу до медіапослуг у всьому їхньому розмаїтті як з точки зору отримувачів, так і з точки зору провайдерів медіапослуг. Це право не повинно поширюватися на окремі елементи, такі як програми в каталозі послуг на замовлення і не повинно зашкодити заходам, спрямованим на забезпечення належної видимості аудіовізуальних медіапослуг, що становлять загальний інтерес відповідно до статті 7а Директиви 2010/13/ЄС, а також заходів, спрямованих на виконання статті 7b цієї Директиви, вжитих з законних міркувань державної політики. Виробники, розробники та імпортери повинні бути в змозі продемонструвати ефективну зручність для користувача функціональних можливостей, необхідних при розміщенні їхніх відповідних продуктів на ринку. Держави-члени повинні забезпечити за допомогою відповідних заходів, щоб пристрої та інтерфейси, розміщені на їхньому ринку відповідними учасниками, відповідали вимогам, викладеним у цьому Регламенті. Цього можна досягти шляхом моніторингу застосування та ефективності дій, що вживаються такими учасниками ринку.
- (58) Візуальна ідентичність провайдерів медіапослуг складається з брендів, логотипів, торгових марок або інших характерних ознак і дає змогу отримувачам програм, що надаються в межах медіапослуг, легко визначити, хто несе редакційну відповідальність за цю послугу. Візуальна ідентичність також є ключовим конкурентним активом для провайдерів медіапослуг, оскільки дозволяє їм диференціювати свої медіапропозиції на ринку. Тому важливо, щоб візуальна

ідентичність провайдерів медіапослуг з надання програм, зберігалася, коли користувачі отримують доступ до їхніх медіапослуг через різні пристрої та користувацькі інтерфейси. З цією метою виробники, розробники та імпортери пристроїв і користувацьких інтерфейсів повинні забезпечити, щоб візуальна ідентичність, надана такими провайдерами медіапослуг, не була видалена або змінена.

- (59) З метою забезпечення рівних умов для надання різноманітних медіапослуг, що включають програми, в умовах технологічного розвитку внутрішнього ринку та забезпечення справедливого доступу до медіапослуг у всьому їхньому розмаїтті, необхідно сприяти розробці загальних гармонізованих стандартів для пристроїв і користувацьких інтерфейсів, що контролюють або керують доступом і використанням медіапослуг з надання програм або цифрові сигнали, які передають контент від джерела до отримувача. У цьому контексті важливо уникати розбіжностей у технічних стандартах, які створюють бар'єри та додаткові витрати для індустрії та споживачів, водночас заохочуючи розробку рішень для виконання чинних зобов'язань щодо медіапослуг.
- (60) Різні законодавчі, регуляторні або адміністративні заходи можуть бути виправданими і сприяти плюралізму медіа. Однак деякі заходи можуть перешкоджати або робити менш реалістичним здійснення свободи заснування та свободи надання послуг у медіасфері на шкоду плюралізму медіа або редакційній незалежності провайдерів медіапослуг, що діють на внутрішньому ринку. Такі заходи можуть мати різні форми, наприклад, правила, що обмежують право власності на медіакомпанії іншим компаніям, що працюють у медіасфері або, навпаки, не пов'язані з медіасферою. Вони також включають рішення, пов'язані з ліцензуванням, такі як анулювання або ускладнення поновлення ліцензій провайдерів медіапослуг, а також рішення, пов'язані з дозволом або попереднім повідомленням провайдерів медіапослуг. Для того, щоб пом'якшити їхній потенційний негативний вплив на плюралізм медіа або редакційну незалежність провайдерів медіапослуг, які працюють на внутрішньому ринку, та посилити правову визначеність на внутрішньому ринку медіапослуг, важливо, щоб такі заходи відповідали принципам об'єктивного обґрунтування, прозорості, недискримінації та пропорційності. Адміністративні заходи, які можуть вплинути на плюралізм медіа або редакційну незалежність, мають ухвалюватися у передбачувані терміни. Такі терміни повинні бути достатніми для того, щоб забезпечити адекватну оцінку заходів та їхніх передбачуваних наслідків з боку провайдерів медіапослуг. Крім того, провайдери медіапослуг, яких безпосередньо зачіпають регуляторні або адміністративні заходи, повинні мати право оскаржити такі заходи в незалежному апеляційному органі. Якщо апеляційний орган не є судом, він повинен мати адекватні ресурси, необхідні для його ефективного функціонування.
- (61) Без шкоди для застосування правил Союзу щодо конкуренції та державної допомоги, а також національних заходів, вжитих відповідно до цих правил, важливо, щоб Рада мала право виносити висновки у випадках, коли національні регуляторні або адміністративні заходи можуть суттєво вплинути на діяльність провайдерів медіапослуг на внутрішньому ринку. Висновки Ради повинні бути зосереджені на національних заходах, які можуть порушити діяльність провайдерів медіапослуг на внутрішньому ринку, наприклад, шляхом запобігання або перешкоджання їхній діяльності таким чином, що надання їхніх медіапослуг на певному ринку буде серйозно підірвано. Це може мати місце у випадку, коли національний адміністративний захід спрямований конкретно на провайдера медіапослуг, який надає свої послуги більш ніж в одній державі-члені, або коли він стосується провайдера медіапослуг, який, серед іншого, через свою частку на ринку, охоплення аудиторії або рівень тиражу має значний вплив на формування громадської думки в цій державі-члені, і це перешкоджає такому провайдеру медіапослуг ефективно працювати на цьому ринку або виходити на новий ринок. Рада може видавати такі висновки за власною ініціативою і повинна видавати такі

висновки на вимогу Комісії. Рада також повинна надавати висновки щодо таких заходів на прохання індивідуально або безпосередньо провайдерів медіапослуг, на яких впливають такі заходи. З цією метою відповідний провайдер медіапослуг повинен подати належним чином обґрунтований і вмотивований запит до Ради. У своєму запиті відповідний провайдер медіапослуг повинен, зокрема, вказати, чи вичерпав він усі доступні національні засоби правового захисту шляхом оскарження заходів у національних судах або інших компетентних національних органах, а також тип рішення або рішень, які були ухвалені в результаті цього оскарження. У заяві слід зазначити причини, з яких відповідний провайдер медіапослуг вважає, що оскаржуваний захід або заходи суттєво впливають на його діяльність на внутрішньому ринку, а також причини, з яких він вважає, що такий захід або заходи безпосередньо та індивідуально впливають на його правову ситуацію.

- (62) У різних країнах ЄС концентрація на медіаринку з точки зору плюралізму медіа оцінюється по-різному. Правила і процедури, пов'язані з оцінкою концентрації на медіаринку, у різних країнах ЄС відрізняються. Деякі держави-члени покладаються лише на оцінку конкуренції, у той час як інші мають спеціальні механізми для оцінки концентрацій з точки зору плюралізму медіа. В останньому випадку існують значні відмінності. В одних випадках ретельно аналізуються всі медіаугоди, незалежно від того, чи досягають вони певних порогових значень, тоді як в інших випадках оцінка проводиться лише тоді, коли перевищуються певні порогові значення або дотримані певні якісні критерії. Наприклад, для цілей такої оцінки деякі держави-члени застосовують мультиплікатори доходів, щоб гарантувати, що конкурентні загрози не залишаться непоміченими і будуть піддані ретельній перевірці навіть тоді, коли відповідні медіа мають низькі доходи. Там, де вони існують, є також відмінності в процедурах, що застосовуються для перевірки ринкових транзакцій з метою забезпечення плюралізму медіа. Така перевірка часто здійснюється незалежно органом, що регулює діяльність медіа, шляхом оцінювання самостійно або оцінювання компетентним органом із залученням органу, що регулює діяльність медіа, шляхом надання висновку, який може бути окремим документом або мати форму письмової думки чи коментарів у контексті поточного оцінювання. Певні національні правила дозволяють міністерствам або державним органам втручатися в перевірку медіаринків на неекономічних підставах – від захисту плюралізму медіа до забезпечення громадської безпеки або інших загальних інтересів.
- (63) Розбіжності та відсутність координації між правилами та процедурами держав-членів, що застосовуються до концентрацій на медіаринку, можуть призвести до правової невизначеності та регуляторного, адміністративного або економічного тягаря для медіакомпаній, які бажають працювати за кордоном, що спотворює конкуренцію на внутрішньому ринку медійних послуг. У деяких випадках національні заходи у цій сфері можуть ефективно перешкоджати виходу медіакомпанії, заснованій в Союзі, на інший національний ринок, не будучи справді спрямованими на сприяння плюралізму медіа (17¹⁷). Зрештою, замість того, щоб сприяти більшому плюралізму медіа, це може посилити олігополістичну динаміку на медіаринку. Для того, щоб зменшити перешкоди, які заважають провайдерам медіапослуг працювати на внутрішньому ринку, важливо, щоб цей Регламент встановлював загальні рамки для оцінки концентрації на медіаринку в усьому Союзі.
- (64) Медіа відіграють вирішальну роль у формуванні громадської думки та наданні громадянам інформації, необхідної для активної участі в демократичних процесах. Саме тому держави-члени, незалежно від оцінок конкурентного законодавства, повинні передбачити в національному законодавстві правила і процедури, що дозволяють оцінювати концентрацію на медіаринку, яка може мати значний вплив на плюралізм медіа та редакційну незалежність.

---

¹⁷ Рішення Суду ЄС від 3 вересня 2020 року, *Vivendi SA v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*, C-719/18, ECLI:EU: C:2020:627.

У цьому контексті плюралізм медіа слід розуміти як можливість мати доступ до різноманітних медіапослуг і медіаконтенту, які відображають різні думки, голоси та аналітичні висновки. Національні правила та процедури можуть впливати на свободу надання медіапослуг на внутрішньому ринку, тому вони повинні бути належним чином сформульовані та бути прозорими, об'єктивними, пропорційними та недискримінаційними. Під концентрацією на медіаринку, на яку поширюються такі правила, слід розуміти такі концентрації, які можуть призвести до того, що один суб'єкт контролюватиме або матиме значну частку на відповідному ринку і, таким чином, матиме суттєвий вплив на формування громадської думки на цьому медіаринку в одній або декількох державах-членах ЄС. Важливим критерієм, який слід брати до уваги, є зменшення кількості конкуруючих поглядів на цьому ринку в результаті концентрації медіа-ринку.

- (65) Національні регуляторні органи, які мають спеціальний досвід у сфері плюралізму медіа, повинні бути залучені до оцінки впливу концентрації на ринку медіа на плюралізм і редакційну незалежність медіа, якщо вони самі не є призначеними органами. Участь цих національних регуляторних органів повинна бути суттєвою, наприклад, шляхом забезпечення врахування їхньої думки в оцінці конкуренції. Для того, щоб сприяти правовій визначеності та гарантувати, що національні правила та процедури, які дозволяють оцінювати концентрації на медіаринку, що можуть мати значний вплив на плюралізм медіа та редакційну незалежність, дійсно спрямовані на захист плюралізму медіа та редакційної незалежності, необхідно заздалегідь встановити об'єктивні, недискримінаційні та пропорційні критерії для повідомлення та оцінки впливу концентрацій на медіаринку на плюралізм медіа та редакційну незалежність.
- (66) Якщо концентрація на медіаринку є концентрацією, що підпадає під дію Регламенту (ЄС) 139/2004, застосування цього Регламенту або будь-яких правил і процедур, ухвалених державами-членами на основі цього Регламенту, не повинно впливати на застосування статті 21(4) Регламенту (ЄС) 139/2004 і повинно бути відмінним від застосування статті 21(4) Регламенту (ЄС) 139/2004. Будь-які заходи, вжиті призначеними національними регуляторними органами або залученими національними регуляторними органами на основі їхньої оцінки концентрації на ринку медіа, які можуть мати значний вплив на плюралізм медіа та редакційну незалежність, повинні бути спрямовані на захист законних інтересів у значенні другого підпункту статті 21(4) Регламенту (ЄС) № 139/2004 і повинні відповідати загальним принципам та іншим положенням законодавства Союзу. Цей Регламент не повинен завдавати шкоди більш детальним національним правилам, що застосовуються до концентрацій на медіаринку, які відбуваються, зокрема, на регіональному або місцевому рівні.
- (67) Рада повинна бути уповноважена надавати висновки щодо проєктів оцінок призначених національних регуляторних органів або проєктів висновків відповідних національних регуляторних органів, якщо концентрації на ринку медіа можуть вплинути на функціонування внутрішнього ринку медіапослуг. Це стосується, наприклад, випадків, коли такі концентрації пов'язані з придбанням суб'єкта господарювання, заснованого в іншій державі-члені або який здійснює транскордонну діяльність, або призводять до того, що провайдери медіапослуг мають значний вплив на формування громадської думки на певному медіаринку з потенційним впливом на аудиторію на внутрішньому ринку. Якщо концентрація на медіаринку не була або не могла бути оцінена з точки зору її впливу на плюралізм медіа та редакційну незалежність відповідними органами влади на національному рівні, або якщо національні регуляторні органи не консультувалися з Радою щодо концентрації на медіаринку, яка, як вважається, може вплинути на функціонування внутрішнього ринку медіапослуг, Рада може надати висновок за власною ініціативою і повинна надати висновок на вимогу Комісії. У цьому контексті Комісія повинна зберегти можливість надавати власні висновки.

- (68) З метою забезпечення плюралістичних медіаринків національні органи влади та Рада повинні враховувати елементи, передбачені цим Регламентом. Зокрема, національні органи влади та Рада повинні враховувати очікуваний вплив, який концентрація на медіаринку має на плюралізм медіа, включаючи, зокрема, вплив на формування громадської думки, враховуючи також й Інтернет-середовище. У цьому контексті, і особливо там, де це доречно, для оцінки можливого впливу на формування громадської думки в значних частинах певного медіаринку, національні органи влади та Рада повинні брати до уваги географічне охоплення суб'єктів, що беруть участь у концентрації на медіаринку. Одночасно вони повинні розглянути питання про те, чи зможуть інші медіа, які надають інший та альтернативний контент, співіснувати на цьому ринку або ринках, якщо буде здійснена концентрація на медіаринку, про яку йде мова. Оцінюючи гарантії редакційної незалежності, національні органи влади та Рада повинні вивчити потенційні ризики неправомірного втручання з боку потенційного власника, керівництва або управлінської структури у редакційні рішення придбаного або об'єднаного суб'єкта господарювання. Національні органи влади та Рада повинні також брати до уваги наявні або передбачувані внутрішні гарантії, спрямовані на збереження етичних і професійних стандартів, а також незалежності редакційних рішень, що приймаються в рамках відповідних медіакомпаній. Оцінюючи потенційний вплив концентрації на медіаринку на плюралізм медіа та редакційну незалежність, національні органи влади та Рада повинні враховувати вплив концентрації, про яку йдеться, на економічну стійкість суб'єкта або суб'єктів, що беруть участь у концентрації. Вони також повинні розглянути, чи за відсутності концентрації суб'єкт або суб'єкти господарювання, які беруть участь у концентрації, були б економічно стійкими в тому сенсі, що в середньостроковій перспективі вони були б здатні продовжувати надавати і надалі розвивати фінансово життєздатні, адекватно забезпечені ресурсами і технологічно адаптовані якісні медіапослуги на ринку. Там, де це доречно, національні органи влади та Рада повинні також брати до уваги зобов'язання, які може взяти на себе будь-яка із залучених сторін, щоб гарантувати, що відповідна концентрація на медіаринку гарантує плюралізм медіа та редакційну незалежність. Там, де це доречно, національні органи влади у своїх оцінках і Рада у своїх висновках повинні також брати до уваги висновки щорічних звітів Комісії щодо верховенства права, які стосуються плюралізму та свободи медіа.
- (69) Вимірювання аудиторії має безпосередній вплив на розподіл і ціни на рекламу, яка є ключовим джерелом доходу для медіасфери. Це важливий інструмент для оцінки ефективності медіаконтенту та розуміння вподобань аудиторії з метою планування майбутнього виробництва контенту. Відповідно, учасники медіаринку, зокрема провайдери медіапослуг та рекламодавці, повинні мати можливість покладатися на об'єктивні та співставні дані про аудиторію, отримані завдяки прозорим, неупередженим та перевіреним рішенням для вимірювання аудиторії. В принципі, вимірювання аудиторії має здійснюватися відповідно до загальноприйнятих механізмів саморегулювання галузі. Однак деякі нові гравці, що з'явилися в екосистемі медіа, такі як онлайн-платформи, не дотримуються галузевих стандартів або найкращих практик, узгоджених через відповідні механізми галузевого саморегулювання, і надають власні послуги з вимірювання аудиторії, не надаючи інформації про свою методологію. Це може призвести до неспівставності результатів вимірювання аудиторії, інформаційної асиметрії між учасниками медіаринку та потенційних викривлень ринку на шкоду рівності можливостей для провайдерів медіапослуг на ринку. Тому важливо, щоб системи та методології вимірювання аудиторії, доступні на ринку, забезпечували належний рівень прозорості, неупередженості, інклюзивності, пропорційності, недискримінації, співставності (порівнювальності) та верифікованості.
- (70) Відповідні учасники ринку традиційно узгоджують набір методологій вимірювання, щоб здійснювати вимірювання аудиторії у прозорий та надійний спосіб і розробляти неупереджені та надійні орієнтири, які будуть використовуватися для оцінки ефективності медіа та

рекламного контенту. Ці методології вимірювання або відображені у відповідних галузевих стандартах і передових практиках, або організовані та консолідовані саморегульованими органами, такими як Об'єднані галузеві комітети, які створені в декількох державах-членах і об'єднують усіх ключових учасників, що працюють у медіа та рекламній індустрії. Для того, щоб підвищити можливість перевірки, надійність і співставність (порівнювальність) методологій вимірювання аудиторії, зокрема в Інтернеті, слід встановити зобов'язання щодо прозорості для провайдерів власних систем вимірювання аудиторії, які не дотримуються відповідних галузевих стандартів і найкращих практик або не дотримуються галузевих стандартів, узгоджених у рамках відповідних саморегульованих органів. Згідно з цими зобов'язаннями, такі суб'єкти повинні надавати рекламодавцям, провайдерам медіапослуг або сторонам, що діють від їхнього імені, на їхній запит і в міру можливості, інформацію, що описує методологію, яка використовується для вимірювання аудиторії. Така інформація може складатися з таких елементів, як розмір вибірки, визначення показників, які вимірюються, метрики, методи вимірювання, період вимірювання, охоплення вимірювання та похибка вимірювання. Для забезпечення належного рівня ефективності цих зобов'язань щодо прозорості та підвищення довіри до власних систем вимірювання аудиторії, методологія та спосіб їхнього застосування повинні підлягати щорічному незалежному аудиту. Крім того, для забезпечення рівних умов та сприяння чіткості й достовірності відповідної інформації, яка надається ринку, важливо також, щоб результати вимірювання аудиторії були доступними для громадськості. З цієї причини провайдери медіапослуг повинні мати можливість вимагати від провайдерів власних систем вимірювання аудиторії інформації про результати вимірювання аудиторії, що стосуються їхнього власного медіаконтенту та послуг. Зокрема, провайдери власних систем вимірювання аудиторії повинні забезпечити, щоб ця інформація надавалася в стандартній для галузі формі, включала відповідні неагреговані дані, була якісною та достатньо детальною, щоб провайдери медіапослуг, які її запитують, могли провести ефективну та змістовну оцінку охоплення та ефективності їхнього медіаконтенту та послуг. Необхідність підвищення прозорості та змагальності власних систем вимірювання аудиторії має узгоджуватися зі свободою провайдерів систем вимірювання аудиторії розробляти власні системи вимірювання в межах свободи ведення бізнесу. Зокрема, зобов'язання щодо прозорості, які накладаються на провайдерів систем вимірювання аудиторії цим Регламентом, не повинні завдавати шкоди захисту комерційної таємниці провайдерів систем вимірювання аудиторії, як це визначено в Директиві (ЄС) 2016/943 Європейського парламенту та Ради⁽¹⁸⁾. Зобов'язання, накладені цим Регламентом, також не повинні завдавати шкоди будь-яким зобов'язанням, які застосовуються до провайдерів систем вимірювання аудиторії відповідно до Регламенту (ЄС) 2019/1150 або Регламенту (ЄС) 2022/1925 Європейського парламенту та Ради⁽¹⁹⁾, зокрема щодо ранжування, самопреференцій або надання доступу до інструментів вимірювання продуктивності та відповідних даних.

- (71) Кодекси поведінки, розроблені або провайдерами систем вимірювання аудиторії, або організаціями чи асоціаціями, що їх представляють, разом із провайдерами медіапослуг і провайдерами онлайн-платформ, а також організаціями, що їх представляють, та іншими відповідними зацікавленими сторонами, можуть сприяти ефективному застосуванню цього Регламенту, а отже, їх слід заохочувати. Механізми саморегулювання, широко визнані в медіаіндустрії, вже використовуються для підтримки високих стандартів якості у сфері вимірювання аудиторії, забезпечуючи неупередженість вимірювань та співставність

¹⁸ Директива (ЄС) 2016/943 Європейського парламенту та Ради від 8 червня 2016 року про захист нерозкритих ноу-хау та комерційної інформації (комерційної таємниці) від їх незаконного придбання, використання та розголошення (OJ L 157, 15.6.2016, с. 1).

¹⁹ Регламент (ЄС) 2022/1925 Європейського парламенту та Ради від 14 вересня 2022 року про конкурентні та справедливі ринки в цифровому секторі та внесення змін до Директив (ЄС) 2019/1937 та (ЄС) 2020/1828 (Акт про цифрові ринки) (OJ L 265, 12.10.2022, с. 1).

(порівнювальність) результатів. Їх подальший розвиток може розглядатися як ефективний інструмент для узгодження практичних рішень, необхідних для забезпечення відповідності систем вимірювання аудиторії та їх методологій принципам прозорості, неупередженості, інклюзивності, пропорційності, недискримінації, співставності та верифікованості. Під час розробки таких кодексів поведінки, у консультаціях з усіма відповідними зацікавленими сторонами, зокрема з провайдером медіапослуг і провайдерами онлайн-платформ, можна було б узяти до уваги, зокрема, зростання цифровізації медіасфери та необхідність забезпечення більшої порівнянності різних рішень для вимірювання аудиторії, що є доступними на ринку. Насправді, порівнянність результатів вимірювання аудиторії є ключовим фактором для досягнення рівних умов серед гравців медіаринку, оскільки дозволяє провайдерам медіапослуг та рекламодавцям краще оцінити успіх їхньої пропозиції, яку користувачі все частіше споживають на різних пристроях та платформах. Тому слід заохочувати відповідних гравців галузі використовувати кодекси поведінки та інші механізми саморегулювання для сприяння розробці рішень для вимірювання аудиторії, які можна порівняти між різними медіа та платформами. Крім того, такі кодекси поведінки мають також сприяти розробці рішень, що забезпечують належне вимірювання аудиторії малих медіапровайдерів.

- (72) Державні кошти, що виділяються на державну рекламу та контракти на постачання або надання послуг, є важливим джерелом доходу для багатьох провайдерів медіапослуг та провайдерів онлайн-платформ, що сприяє їхній економічній стійкості. З метою забезпечення рівних можливостей на внутрішньому ринку доступ до таких коштів повинен надаватися на недискримінаційній основі будь-якому провайдеру медіапослуг або провайдеру онлайн-платформи з будь-якої держави-члена, який може адекватно охопити частину або всіх відповідних представників громадськості. Більше того, публічні кошти, що виділяються на державну рекламу та контракти на постачання або надання послуг, можуть зробити провайдерів медіапослуг і провайдерів онлайн-платформ вразливими до неправомірного впливу з боку держави або партійних інтересів на шкоду свободі надання послуг та основним правам. Тому непрозорий та упереджений розподіл таких коштів є потужним інструментом впливу на редакційну свободу провайдерів медіапослуг, «захоплення» провайдерів медіапослуг або прихованого субсидування таких провайдерів з метою отримання несправедливої політичної чи комерційної переваги або сприятливого висвітлення. Публічні кошти, що виділяються на державну рекламу та контракти на постачання або надання послуг, певною мірою регулюються через фрагментарну систему специфічних для медіа заходів і правил публічних закупівель ЄС, які не забезпечують достатнього захисту від преференційного або упередженого розподілу. Зокрема, Директива 2014/24/ЄС Європейського парламенту та Ради ⁽²⁰⁾ не поширюється на державні контракти на придбання, розробку, виробництво або спільне виробництво програмних матеріалів, призначених для аудіовізуальних медіапослуг або послуг у сфері радіомовлення. Правила щодо державних коштів, які виділяються на державну рекламу та контракти на поставку або надання послуг, якщо такі існують, суттєво відрізняються в різних державах-членах ЄС. Це може створити інформаційну асиметрію для гравців медіаринку та негативно вплинути на транскордонну економічну діяльність на внутрішньому ринку медійних послуг. Найважливіше те, що це може спотворити конкуренцію, відштовхнути інвестиції та зашкодити рівним правилам гри на внутрішньому ринку медіапослуг.
- (73) З метою забезпечення неспотвореної конкуренції між провайдерами медіапослуг та онлайн-платформами і уникнення ризику прихованого субсидування та неправомірного політичного впливу на медіа необхідно встановити загальні вимоги щодо прозорості,

---

²⁰ Директива 2014/24/ЄС Європейського парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про публічні закупівлі та скасування Директиви 2004/18/ЄС (OJ L 94, 28.3.2014, с. 65).

об'єктивності, пропорційності та недискримінації при виділенні державних коштів або інших державних ресурсів провайдерам медіапослуг та провайдерам онлайн-платформ для розміщення державної реклами або при придбанні у них товарів чи послуг, не пов'язаних з державною рекламою, наприклад, аудіовізуальної продукції, ринкових даних, а також консалтингових або навчальних послуг. Там, де це можливо, з належним урахуванням національної та місцевої специфіки відповідних медіаринків, національних моделей управління та розподілу компетенції між національним, регіональним та місцевим рівнями в державах-членах, беручи до уваги, зокрема, обсяг виділених державних ресурсів та кількість потенційних провайдерів відповідних рекламних послуг або відповідних товарів чи послуг, не пов'язаних з рекламою, такий розподіл має бути спрямований на забезпечення плюралізму медіа, зокрема, шляхом надання переваг різноманітним провайдерам медіапослуг та провайдерам онлайн-платформ. Такий розподіл не повинен призводити до необґрунтованих і непропорційних переваг для певних провайдерів і провайдерів. Для забезпечення високого рівня прозорості важливо, щоб критерії та процедури, які використовуються для розподілу державних коштів між провайдерами медіапослуг та провайдерами онлайн-платформ для державної реклами та контрактів на постачання або надання послуг, були заздалегідь оприлюднені за допомогою електронних та зручних для користувача засобів. Загальні вимоги щодо державної реклами та контрактів на постачання або надання послуг мають поширюватися на державні кошти, що виділяються як безпосередньо, так і опосередковано, наприклад, через спеціалізованих посередників, таких як рекламні агенції та провайдери рекламних бірж. Необхідно також встановити загальні вимоги до публікації інформації про отримувачів державних витрат на рекламу та витрачені суми. Важливо, щоб держави-члени зробили необхідну інформацію, пов'язану з державною рекламою, загальнодоступною в електронному форматі, зручному для перегляду, доступу та завантаження, відповідно до правил Союзу та національних правил щодо комерційної таємниці. Також необхідно, щоб національні регуляторні органи або інші компетентні незалежні органи в державах-членах здійснювали моніторинг та звітування щодо розподілу державних коштів на державну рекламу серед провайдерів медіапослуг та провайдерів онлайн-платформ. На вимогу національних регуляторних органів або інших компетентних незалежних органів, органи державної влади та організації повинні надавати їм додаткову інформацію, необхідну для оцінки повноти оприлюдненої інформації та застосування критеріїв і процедур, що використовуються для розподілу таких коштів. Цей Регламент не повинен впливати на застосування правил ЄС у сфері публічних закупівель та державної допомоги.

- (74) Комісія повинна забезпечити незалежний і безперервний моніторинг ризиків для функціонування внутрішнього ринку медіапослуг в межах зусиль, спрямованих на поліпшення функціонування внутрішнього ринку медіапослуг (далі – «моніторинг»). Моніторинг має бути спрямований на отримання детальних даних та якісних оцінок, у тому числі щодо ступеня концентрації медіаринку на національному та регіональному рівнях, а також ризиків іноземних інформаційних маніпуляцій та втручання. Дослідження має проводитися незалежно спеціалізованою академічною установою у співпраці з дослідниками з держав-членів на основі чіткого переліку ключових показників ефективності та обґрунтованої методології. Комісія у консультаціях з Радою повинна розробити і регулярно оновлювати ці ключові показники ефективності та обґрунтовану методологію. З огляду на швидкозмінний характер ризиків і технологічних змін на внутрішньому ринку медіапослуг, моніторинг повинен оцінювати перспективну економічну життєздатність внутрішнього ринку медіапослуг, щоб попереджати про вразливі місця у сфері плюралізму медіа та редакційної незалежності, а також сприяти зусиллям, спрямованим на поліпшення врядування, якості даних та управління ризиками. Моніторинг має охоплювати, зокрема, рівень транскордонної діяльності та інвестицій, регуляторну співпрацю та конвергенцію у сфері регулювання медіа, перешкоди для надання медіапослуг, у тому числі в цифровому середовищі, становище

провайдерів медіапослуг у цифровому середовищі, а також прозорість і справедливість у розподілі економічних ресурсів на внутрішньому ринку медіапослуг. Моніторинг також має враховувати ширші тенденції на внутрішньому ринку медіапослуг, а також національні медіаринки та національне законодавство, що впливають на діяльність провайдерів медіапослуг. Крім того, моніторинг має забезпечити загальний огляд заходів, вжитих провайдерами медіапослуг з метою гарантування незалежності редакційних рішень, у тому числі запропонованих у Рекомендації (ЄС) 2022/1634, та аналіз їхнього потенціалу для зменшення ризиків для функціонування внутрішнього ринку медіапослуг. З метою забезпечення найвищих стандартів моніторингу Рада, оскільки вона об'єднує суб'єктів зі спеціалізованою експертизою у сфері медіаринку, має бути належним чином залучена до процесу моніторингу. Крім того, де це доречно, моніторинг має враховувати висновки Платформи Ради Європи для захисту журналістики та безпеки журналістів і Програми швидкого реагування з питань свободи медіа, враховуючи їхню ефективність у виявленні ризиків або загроз для журналістів і провайдерів медіапослуг, які також можуть вплинути на внутрішній ринок медіапослуг.

- (75) Слід нагадати, що Комісія зобов'язана здійснювати моніторинг застосування цього Регламенту згідно зі своєю відповідальністю у силу статті 17 ДЄС. У зв'язку з цим Комісія зазначила у своєму повідомленні від 19 січня 2017 року під назвою «Право ЄС: Кращі результати завдяки кращому застосуванню», що важливо, щоб вона зосередила і визначила пріоритетність своїх правозастосовних зусиль на найбільш значних порушеннях законодавства Союзу, які впливають на інтереси громадян і бізнесу Союзу.
- (76) Оскільки мета цього Регламенту, а саме забезпечення належного функціонування внутрішнього ринку медіапослуг, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, оскільки вони не можуть або не мають стимулів для досягнення необхідної гармонізації та співробітництва, діючи поодиночці, а скоріше, з причин все більш цифрового та транскордонного виробництва, розповсюдження та споживання медіаконтенту, а також унікальної ролі медіапослуг, може бути краще досягнута на рівні Союзу, Союз може вживати заходів відповідно до принципу субсидіарності, як зазначено у статті 5 ДЄС. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного в цій статті, цей Регламент не виходить за межі того, що необхідно для досягнення цієї мети.
- (77) Цей Регламент поважає основоположні права та дотримується принципів, визнаних Хартією, зокрема її статтями 7, 8, 11, 16, 47, 50 і 52. Відповідно, цей Регламент слід тлумачити і застосовувати з належною повагою до цих прав і принципів. Зокрема, жодне положення цього Регламенту не повинно тлумачитися як таке, що перешкоджає свободі інформації, редакційній свободі або свободі преси, закріпленій у національному конституційному законодавстві, яке відповідає Хартії, або як таке, що спонукає держави-члени запроваджувати вимоги до редакційного змісту прес-публікацій.
- (78) Європейський інспектор із захисту даних провів консультації відповідно до статті 42(1) Регламенту (ЄС) 2018/1725 Європейського парламенту та Ради ⁽²¹⁾ і надав свій висновок 11 листопада 2022 року ⁽²²⁾,

ПРИЙНЯЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

²¹ Регламент (ЄС) 2018/1725 Європейського парламенту та Ради від 23 жовтня 2018 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних установами, органами, службами та агенціями Союзу та про вільний рух таких даних і про скасування Регламенту (ЄС) 45/2001 та Рішення 1247/2002/ЄС (ОJ L 295, 21.11.2018, с. 39).

²² ОJ C 487, 22.12.2022, с. 9.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює загальні правила для належного функціонування внутрішнього ринку медіапослуг і засновує Європейську раду з медіапослуг, гарантуючи при цьому незалежність і плюралізм медіапослуг.
2. Цей Регламент не впливає на правила, встановлені
  - (a) Директивою 2000/31/ЄС;
  - (b) Директивою (ЄС) 2019/790 Європейського парламенту та Ради ⁽²³⁾;
  - (c) Регламентом (ЄС) 2019/1150;
  - (d) Регламентом (ЄС) 2022/2065;
  - (e) Регламентом (ЄС) 2022/1925;
  - (f) Регламентом (ЄС) 2024/900 Європейського парламенту та Ради ⁽²⁴⁾;
  - (g) Регламентом (ЄС) 2016/679 Європейського парламенту та Ради ⁽²⁵⁾.
3. Цей Регламент не впливає на можливість держав-членів ухвалювати детальніші або суворіші правила у сферах, охоплених Розділом II, Главою 5 Розділу III та статтею 25, за умови, що ці правила забезпечують вищий рівень захисту плюралізму медіа або редакційної незалежності відповідно до цього Регламенту та відповідають законодавству Союзу.

Стаття 2

Визначення понять

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі поняття:

- (1) «медіапослуга» означає послугу, визначену статтями 56 і 57 ДФЄС, якщо основна мета послуги або її відокремленої частини полягає в наданні програм або прес-публікацій під редакційною відповідальністю провайдера медіапослуг широкій громадськості в будь-який спосіб з метою інформування, розваги або освіти;
- (2) «провайдер медіапослуг» означає фізичну або юридичну особу, професійною діяльністю якої є надання медіапослуг, яка несе редакційну відповідальність за вибір контенту медіапослуг і визначає спосіб його організації;

---

²³ Директива (ЄС) 2019/790 Європейського парламенту та Ради від 17 квітня 2019 року про авторське право і суміжні права на єдиному цифровому ринку та внесення змін до Директив 96/9/ЄС та 2001/29/ЄС (OJ L 130, 17.5.2019, с. 92).

²⁴ Регламент (ЄС) 2024/900 Європейського парламенту та Ради від 13 березня 2024 року про прозорість та таргетування політичної реклами (OJ L, 2024/900, 20.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/900/oj>).

²⁵ Регламент (ЄС) 2016/679 Європейського парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (OJ L 119, 4.5.2016, с. 1).

- (3) «провайдер публічних медіа» означає провайдера медіапослуг, на якого національним законодавством покладено обов'язок надавати публічні послуги та який отримує державне фінансування для виконання такого обов'язку;
- (4) «програма» означає набір рухомих зображень або звуків, що становлять окремий елемент, незалежно від його тривалості, в рамках розкладу або каталогу, встановленого провайдером медіапослуг;
- (5) «прес-публікація» означає прес-публікацію, як визначено в пункті (4) статті 2 Директиви (ЄС) 2019/790;
- (6) «аудіовізуальна медіапослуга» означає аудіовізуальну медіапослугу, як визначено в пункті (а) статті 1(1) Директиви 2010/13/ЄС;
- (7) «редакційне рішення» означає рішення, яке приймається на регулярній основі з метою здійснення редакційної відповідальності та пов'язане з повсякденною діяльністю провайдера медіапослуг;
- (8) «редакційна відповідальність» означає здійснення ефективного контролю як за відбором програм або прес-публікацій, так і за їхньою організацією з метою надання медіапослуг, незалежно від наявності відповідальності за національним законодавством за надану послугу;
- (9) «онлайн-платформа» означає онлайн-платформу, як визначено в пункті (і) статті 3 Регламенту (ЄС) 2022/2065;
- (10) «провайдер дуже великої онлайн-платформи» означає провайдера онлайн-платформи, яка була визначена як дуже велика онлайн-платформа відповідно до статті 33(4) Регламенту (ЄС) 2022/2065;
- (11) «послуга платформи спільного доступу до відео» означає послугу платформи спільного доступу до відео, як визначено в пункті (aa) статті 1(1) Директиви 2010/13/ЄС;
- (12) «провайдер платформи спільного доступу до відео» означає провайдера платформи спільного доступу відео, як визначено в пункті (da) статті 1(1) Директиви 2010/13/ЄС;
- (13) «національний регуляторний орган або установа» означає будь-який орган або установу, призначений/у державою-членом відповідно до статті 30 Директиви 2010/13/ЄС;
- (14) «користувацький інтерфейс» означає послугу, яка контролює або управляє доступом і використанням медіапослуг, що надають програми, і яка дозволяє користувачам обирати медіапослуги або контент;
- (15) «концентрація на медіаринку» означає концентрацію, визначену в статті 3 Регламенту (ЄС) 139/2004, за участю щонайменше одного провайдера медіапослуг або одного провайдера онлайн-платформи, що надає доступ до медіаконтенту;
- (16) «вимірювання аудиторії» означає діяльність зі збору, інтерпретації або іншої обробки даних про кількість і характеристики користувачів медіапослуг або споживачів контенту на онлайн-платформах з метою прийняття рішень щодо розміщення реклами, ціноутворення, купівлі чи продажу або щодо планування чи розповсюдження контенту;
- (17) «власне вимірювання аудиторії» означає вимірювання аудиторії, яке не відповідає галузевим стандартам та найкращим практикам, узгодженим через механізми саморегулювання;
- (18) «публічний орган або організація» означає національний або регіональний (суб-національний) уряд, регуляторний орган чи установу або організацію, яка прямо чи опосередковано контролюється національним або регіональним (суб-національним) урядом;

- (19) «державна реклама» означає розміщення, просування, публікацію або розповсюдження в будь-яких медіа або на онлайн-платформах рекламного або саморекламного повідомлення, публічного оголошення або інформаційної кампанії, як правило, за плату або за будь-яку іншу винагороду, державним органом або організацією, в їх інтересах або від їх імені;
- (20) «програмне забезпечення для інтрузивного стеження» означає будь-який продукт з цифровими елементами, спеціально розроблений для використання вразливостей в інших продуктах з цифровими елементами, що дозволяє здійснювати приховане стеження за фізичними або юридичними особами шляхом моніторингу, вилучення, збору або аналізу даних з таких продуктів або від фізичних або юридичних осіб, які використовують такі продукти, в тому числі у невивірковому порядку;
- (21) «медіаграмотність» означає навички, знання та розуміння, які дозволяють громадянам ефективно та безпечно використовувати медіа і які не обмежуються вивченням інструментів та технологій, а мають на меті озброїти громадян навичками критичного мислення, необхідними для висловлення суджень, аналізу складних реалій та розпізнавання різниці між думкою та фактом.

РОЗДІЛ II

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ПРОВАЙДЕРІВ МЕДІАПОСЛУГ ТА ОТРИМУВАЧІВ МЕДІАПОСЛУГ

Стаття 3

Права отримувачів медіапослуг

Держави-члени повинні поважати право отримувачів медіапослуг на доступ до широкого вибору редакційно незалежного медіаконтенту і забезпечувати рамкові умови відповідно до цього Регламенту для захисту цього права в інтересах вільного і демократичного дискурсу.

Стаття 4

Права провайдерів медіапослуг

1. Провайдери медіапослуг мають право здійснювати свою економічну діяльність на внутрішньому ринку без обмежень, окрім тих, що дозволені законодавством Союзу.

2. Держави-члени повинні поважати дієву редакційну свободу та незалежність провайдерів медіапослуг у здійсненні ними своєї професійної діяльності. Держави-члени, в тому числі їхні національні регуляторні органи або установи, не повинні втручатися або намагатися впливати на редакційну політику та редакційні рішення провайдерів медіапослуг.

3. Держави-члени забезпечують ефективний захист журналістських джерел і конфіденційних комунікацій. Держави-члени не повинні вживати жодного з наступних заходів:

(а) зобов'язувати провайдерів медіапослуг або їхній редакційний персонал розкривати інформацію, що стосується журналістських джерел або конфіденційних комунікацій чи може їх ідентифікувати, або зобов'язувати будь-яких осіб, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакційним персоналом можуть володіти такою інформацією, розкривати її;

(б) затримувати, застосовувати санкції, перехоплювати або перевіряти провайдерів медіапослуг або їхній редакційний персонал чи застосовувати до них або їхніх корпоративних чи приватних

приміщень стеження, обшук та виїмка з метою отримання інформації, що стосується або може ідентифікувати журналістські джерела або конфіденційні комунікації, або затримувати, застосовувати санкції, перехоплювати або перевіряти будь-яких осіб, які через їхні регулярні або професійні стосунки з провайдером медіапослуг або його редакційним персоналом можуть володіти такою інформацією, або застосовувати до них або їхніх корпоративних чи приватних приміщень стеження, обшук чи виїмку з метою отримання такої інформації;

(с) встановлювати програмне забезпечення для інтрузивного стеження на будь-яких матеріалах, цифрових пристроях, машинах або інструментах, що використовуються провайдерами медіапослуг, їхнім редакційним персоналом або будь-якими особами, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакційним персоналом можуть мати інформацію, пов'язану або здатну ідентифікувати журналістські джерела або конфіденційні комунікації.

4. Шляхом відступу від підпунктів (а) і (б) пункту 3 цієї статті держави-члени можуть вжити заходів, зазначених у ньому, за умови, що це:

(а) передбачено законодавством ЄС або національним законодавством;

(б) відповідає статті 52(1) Хартії та іншим законам ЄС;

(с) виправдано у кожному конкретному випадку переважним суспільним інтересом та є пропорційним; та

(д) потребує попереднього дозволу судового органу або незалежного та неупередженого органу, що може приймати відповідні рішення, або, у належним чином обґрунтованих виняткових і невідкладних випадках, затверджується таким органом без невиправданої затримки після застосування.

5. Шляхом відступу від підпункту (с) пункту 3 держави-члени можуть встановлювати програмне забезпечення для інтрузивного стеження, за умови, що такий крок:

(а) відповідає умовам, переліченим у пункті 4; та

(б) здійснюється з метою розслідування щодо однієї з осіб, зазначених у підпункті (с) пункту 3, щодо:

(і) злочинів, перелічених у статті 2(2) Рамкового рішення 2002/584/ЈНА, за які у відповідній державі-члені ЄС передбачено покарання у вигляді позбавлення волі або тримання під вартою на максимальний строк не менше трьох років; або

(іі) інших тяжких злочинів, за які у відповідній державі-члені ЄС передбачено покарання у вигляді позбавлення волі або тримання під вартою на максимальний строк не менше п'яти років, як це визначено законодавством цієї держави-члена ЄС.

Держави-члени не повинні вживати заходів, зазначених у підпункті (с) пункту 3, якщо заходи, зазначені в підпунктах (а) або (б) цього пункту, були б адекватними і достатніми для отримання запитуваної інформації.

6. Держави-члени забезпечують, щоб заходи стеження, зазначені в підпункті (б) пункту 3 цієї статті, і встановлення інтрузивного програмного забезпечення для стеження, зазначеного в підпункті (с) цього пункту, регулярно переглядалися судовим органом або незалежним і неупередженим органом, що може приймати відповідні рішення, з метою визначення того, чи продовжують виконуватися умови, що виправдовують їхнє застосування.

7. Директива (ЄС) 2016/680 Європейського парламенту та Ради ⁽²⁶⁾, включаючи передбачені в ній гарантії, такі як право суб'єкта даних на інформацію та доступ до персональних даних, що обробляються, застосовується до будь-якої обробки персональних даних, що здійснюється в контексті застосування заходів стеження, зазначених у підпункті (b) пункту 3 цієї статті, або встановлення програмного забезпечення для інтрузивного спостереження, зазначеного в підпункті (c) цього пункту.

8. Держави-члени забезпечують, щоб провайдери медіапослуг, їхній редакційний персонал або будь-які особи, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакційним персоналом можуть володіти інформацією, пов'язаною або здатною ідентифікувати журналістські джерела або конфіденційні комунікації, мали право на ефективний судовий захист відповідно до статті 47 Хартії у випадках, пов'язаних з порушенням пунктів 3-7 цієї статті.

Держави-члени мають доручити незалежному органу або організації, що має відповідний досвід, надавати допомогу у здійсненні цього права особам, зазначеним у першому абзаці. За відсутності такого органу або установи ці особи можуть звернутися за допомогою до саморегульованого органу або механізму.

9. Обов'язки держав-членів, викладені в Договорі про заснування Європейського Союзу та Договорі про функціонування Європейського Союзу, поважаються.

Стаття 5

Гарантії для незалежного функціонування публічних медіа

1. Держави-члени забезпечують, щоб провайдери публічних медіа були незалежними в редакційному та функціональному вимірі та неупереджено надавали своїй аудиторії широкий вибір інформації та думок відповідно до свого обов'язку надавати публічні послуги, визначеного на національному рівні згідно з Протоколом № 29.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб процедури призначення та звільнення керівника або членів правління провайдерів публічних медіа були спрямовані на гарантування незалежності публічних медіа.

Голова правління або члени правління провайдера публічного медіа призначаються на основі прозорих, відкритих, ефективних і недискримінаційних процедур та прозорих, об'єктивних, недискримінаційних і пропорційних критеріїв, заздалегідь встановлених на національному рівні. Строк їхніх повноважень має бути достатнім для забезпечення ефективної незалежності провайдерів публічних медіа.

Рішення про звільнення керівника або членів правління провайдера публічних медіа до закінчення терміну їхніх повноважень має бути належним чином обґрунтованим, ухвалюватися лише у виняткових випадках, коли вони більше не відповідають умовам, необхідним для виконання своїх обов'язків, відповідно до критеріїв, заздалегідь визначених на національному рівні, підлягати попередньому повідомленню зацікавлених осіб і передбачати можливість судового оскарження.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб процедури фінансування провайдерів публічних медіа ґрунтувалися на прозорих та об'єктивних критеріях, встановлених заздалегідь. Ці процедури

---

²⁶ Директива (ЄС) 2016/680 Європейського парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних компетентними органами з метою запобігання, розслідування, виявлення або кримінального переслідування кримінальних правопорушень чи виконання кримінальних покарань, а також про вільний рух таких даних та про скасування Рамкового рішення Ради 2008/977/JHA (OJ L 119, 4.5.2016, с. 89).

фінансування повинні гарантувати, що провайдери публічних медіа матимуть адекватні, стійкі та передбачувані фінансові ресурси, що відповідають виконанню та розвитку в рамках обов'язку надавати публічні послуги. Ці фінансові ресурси мають бути такими, щоб гарантувати редакційну незалежність провайдерів публічних медіа.

4. Держави-члени мають призначити один або декілька незалежних органів чи установ, або створити механізми, вільні від політичного впливу з боку урядів, для моніторингу застосування пунктів 1, 2 і 3 цієї статті. Результати такого моніторингу повинні бути доступними для громадськості.

Стаття 6

Обов'язки провайдерів медіапослуг

1. Провайдери медіапослуг повинні забезпечувати отримувачам своїх послуг легкий і безпосередній доступ до актуальної інформації про:

- (a) їхню юридичну назву або імена та контактні дані;
- (b) ім'я або імена їхнього прямого чи опосередкованого власника або власників, які володіють часткою, що дозволяє їм впливати на діяльність та прийняття стратегічних рішень, включаючи пряме чи опосередковане володіння державою або державним органом чи установою;
- (c) ім'я або імена їхнього бенефіціарного власника або власників, як визначено в пункті (б) статті 3 Директиви (ЄС) 2015/849;
- (d) загальний річний обсяг виділених їм публічних коштів на державну рекламу та загальний річний обсяг доходів від реклами, отриманих від публічних органів або організацій третіх країн.

2. Держави-члени мають доручити національним регуляторним органам або установам або іншим компетентним органам розробку національних баз даних про власників медіа, що містять інформацію, зазначену в пункті 1.

3. Без шкоди для національного конституційного права, що відповідає цій Хартії, провайдери медіапослуг, які надають новини та інформацію про поточні події, повинні вживати заходів, які вони вважають за потрібне, з метою гарантування незалежності редакційних рішень. Зокрема, такі заходи повинні бути спрямовані на те, щоб:

- (a) гарантувати, що редакційні рішення можуть вільно прийматися в межах встановленої редакційної політики відповідного провайдера медіапослуг; та
- (b) забезпечити розкриття будь-яких фактичних або потенційних конфліктів інтересів, які можуть вплинути на надання новин та інформації про поточні події.

РОЗДІЛ III

РАМКИ ДЛЯ РЕГУЛЯТОРНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА НАЛЕЖНО ФУНКЦІОНУЮЧОГО ВНУТРІШНЬОГО РИНКУ МЕДІАПОСЛУГ

ГЛАВА I

Незалежні медійні органи влади

Стаття 7

Національні регуляторні органи або установи

1. Національні регуляторні органи або установи повинні забезпечити, де це можливо, шляхом консультацій або координації з іншими відповідними органами або установами або, де це можливо, саморегульвними організаціями у своїх державах-членах, застосування цього Розділу.
2. Національні регуляторні органи або установи повинні відповідати вимогам, викладеним у статті 30 Директиви 2010/13/ЄС, щодо виконання завдань, покладених на них цим Регламентом.
3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб національні регуляторні органи або установи мали адекватні фінансові, людські та технічні ресурси для виконання своїх завдань відповідно до цього Регламенту.
4. Якщо це необхідно для виконання завдань, передбачених цим Регламентом, держави-члени повинні забезпечити, щоб національні регуляторні органи або установи були уповноважені вимагати від зазначених нижче осіб надання протягом розумного періоду часу інформації та даних, які є пропорційними та необхідними для виконання завдань, передбачених цим Розділом:
  - (а) фізичні особи або юридичні особи, на яких поширюється дія цього Розділу; та
  - (б) будь-яка інша фізична або юридична особа, яка для цілей, пов'язаних з її торгівлею, бізнесом або професією, може обґрунтовано володіти такою інформацією та даними.

ГЛАВА 2

Європейська рада медіапослуг

Стаття 8

Європейська рада медіапослуг

1. Цим створюється Європейська рада медіапослуг (далі – «Рада»).
- 2) Рада замінить і стане правонаступницею Європейської групи регуляторів аудіовізуальних медіапослуг (ERGA), створеної відповідно до статті 30b Директиви 2010/13/ЄС.

Стаття 9

Незалежність Ради

При виконанні своїх завдань та здійсненні своїх повноважень Рада діє на засадах повної незалежності. Зокрема, при виконанні своїх завдань або здійсненні своїх повноважень Рада не повинна запитувати або отримувати вказівки від будь-якого уряду, установи, особи чи органу. Це не повинно впливати на компетенцію Комісії або національних регуляторних органів чи органів відповідно до цього Регламенту.

Стаття 10

Структура Ради

1. Рада складається з представників національних регуляторних органів або установ.
2. Кожен член Ради має один голос.

3. Рада приймає рішення більшістю у дві третини голосів її членів з правом голосу.
4. Якщо держава-член має більше одного національного регуляторного органу або установи, ці національні регуляторні органи або установи повинні координувати свою діяльність один з одним за необхідності і призначати спільного представника. Спільний представник має право голосу в Раді.
5. Рада обирає Голову та Віце-голову з числа своїх членів. Термін повноважень Голови становить один рік і може бути продовжений один раз. Рада може створити Координаційну групу. Раду представляє її Голова.
6. Комісія призначає представника до Ради. Представник Комісії бере участь у засіданнях Ради без права голосу. Голова Ради інформує Комісію про діяльність Ради.
7. Рада може запрошувати експертів та, за погодженням з Комісією, постійних спостерігачів для участі у своїх засіданнях.
8. Рада ухвалює свій регламент, консультуючись з Комісією. Цей регламент має включати заходи щодо запобігання та врегулювання конфліктів інтересів членів Ради.

Стаття 11

Секретаріат Ради

1. Правлінню допомагає секретаріат. Комісія забезпечує роботу секретаріату, беручи до уваги потреби, визначені Радою. Секретаріат повинен мати достатні ресурси для виконання своїх завдань.
2. Основним завданням секретаріату є сприяння незалежному виконанню завдань Ради, викладених у цьому Регламенті та Директиві 2010/13/ЄС. Секретаріат діє виключно за вказівками Ради щодо її завдань відповідно до цього Регламенту.
3. Секретаріат надає адміністративну та організаційну підтримку Раді щодо її діяльності. Секретаріат також надає суттєву допомогу Раді у виконанні її завдань.

Стаття 12

Механізм консультацій

1. Якщо Рада розглядає питання, що виходять за межі сфери аудіовізуальних медіа, вона консультується з представниками відповідних сфер медіа, що діють на рівні Союзу або на національному рівні.
2. Рада у своєму регламенті встановлює порядок проведення консультацій, зазначених у пункті 1. Цей порядок має забезпечувати можливість залучення декількох представників у разі необхідності.
3. Якщо це можливо, Рада оприлюднює результати консультацій, зазначених у пункті 1, у відкритому доступі.

Стаття 13

Завдання Ради

1. Без шкоди для повноважень, наданих Комісії Договорами, Рада консультує та підтримує Комісію з питань, пов'язаних з медіапослугами, що належать до компетенції Ради, а також сприяє

послідовному та ефективному застосуванню цього Розділу та імплементації Директиви 2010/13/ЄС на всій території Союзу. Таким чином, Рада повинна:

- (a) надавати Комісії технічну експертизу щодо її завдання з забезпечення послідовного та ефективного застосування цього Розділу та імплементації Директиви 2010/13/ЄС у всіх державах-членах, без шкоди для завдань національних регуляторних органів або установ;
- (b) сприяти співробітництву та ефективному обміну інформацією, досвідом і найкращими практиками між національними регуляторними органами або установами з питань застосування законодавства Союзу та національних правил, що застосовуються до медіапослуг, включаючи цей Регламент і Директиву 2010/13/ЄС, зокрема, щодо статей 3, 4 і 7 Директиви;
- (c) на запит Комісії надавати висновки щодо технічних та фактичних питань, які виникають у зв'язку зі статтею 2(5с), статтею 3(2) та (3), пунктом (с) статті 4(4) та статтею 28a(7) Директиви 2010/13/ЄС;
- (d) за консультацією з Комісією готувати висновки щодо:
  - (i) запитів про співпрацю між національними регуляторними органами або установами відповідно до статті 14(5) цього Регламенту;
  - (ii) запитів про вжиття заходів щодо виконання зобов'язань у разі виникнення розбіжностей між органом або установою, що робить запит, та запитуваним органом або установою, включаючи рекомендовані заходи, відповідно до статті 15(3) цього Регламенту;
  - (iii) національних заходів щодо медіапослуг, які надаються з-поза меж Союзу, відповідно до статті 17(2) цього Регламенту;
- (e) на запит провайдера медіапослуг, з яким провайдер дуже великої онлайн-платформи розпочав діалог, зазначений у статті 18(6) цього Регламенту, скласти висновки за результатами такого діалогу;
- (f) за власною ініціативою, на запит Комісії або на належним чином обґрунтований і вмотивований запит провайдера медіапослуг, якого це стосується індивідуально і безпосередньо, готувати висновки щодо регуляторних або адміністративних заходів, які можуть суттєво вплинути на діяльність провайдерів медіапослуг на внутрішньому ринку медіапослуг, відповідно до статті 21(4) цього Регламенту;
- (g) готувати висновки щодо проєктів оцінок або проєктів висновків національних регуляторних органів або установ відповідно до статті 22(5) цього Регламенту;
- (h) за власною ініціативою або на запит Комісії готувати висновки щодо концентрацій на медіаринку, які можуть вплинути на функціонування внутрішнього ринку медіапослуг, відповідно до статті 23(1) цього Регламенту;
- (i) допомагати Комісії у розробці керівних принципів щодо:
  - (i) застосування цього Регламенту та імплементації Директиви 2010/13/ЄС, відповідно до статті 16(2) цього Регламенту;
  - (ii) елементів, зазначених в пунктах (a), (b) і (c) статті 22(2) цього Регламенту, відповідно до пункту (3) відповідної статті;
  - (iii) застосування статті 24(1), (2) і (3) цього Регламенту відповідно до пункту (4) відповідної статті;
- (j) на запит принаймні одного із зацікавлених національних регуляторних органів або установ виступати медіатором у разі виникнення розбіжностей між національними регуляторними органами або установами, відповідно до статті 15(3) цього Регламенту;

(k) сприяти співробітництву щодо гармонізованих стандартів, пов'язаних з дизайном пристроїв або користувацьких інтерфейсів, або цифрових сигналів, що передаються такими пристроями, відповідно до статті 20(5) цього Регламенту;

(l) координувати відповідні заходи зацікавлених національних регуляторних органів або установ, пов'язані з поширенням або доступом до контенту медіапослуг з-поза меж Союзу, які спрямовані на аудиторію в Союзі або досягають її, якщо такі медіапослуги завдають шкоди або становлять серйозний і значний ризик завдання шкоди громадській безпеці, відповідно до статті 17(1) цього Регламенту, і розробити, після консультацій з Комісією, набір критеріїв, про які йдеться в пункті 4 відповідної статті;

(m) організувати структурований діалог між провайдерами дуже великих онлайн-платформ і представниками провайдерів медіапослуг та громадянського суспільства, а також звітувати про результати такого діалогу перед Комісією відповідно до статті 19 цього Регламенту;

(n) сприяти обміну найкращими практиками, пов'язаними з застосуванням систем вимірювання аудиторії, відповідно до статті 24(5) цього Регламенту;

(o) обмінюватися досвідом та кращими практиками з медіаграмотності, зокрема сприяти розробці та використанню ефективних заходів та інструментів для підвищення медіаграмотності;

(p) складати детальний річний звіт про свою діяльність та виконання завдань.

Рада оприлюднює детальний річний звіт, зазначений у пункті (p) першого підпункту цієї статті, для громадськості. На запит, Голова представляє цей звіт Європейському парламенту.

2. Якщо Комісія запитує поради або висновки Ради, вона може вказати часові рамки для їх надання, якщо інше не передбачено законодавством Союзу, беручи до уваги терміновість питання.

3. Рада надсилає свої результати до контактного комітету, створеного відповідно до статті 29(1) Директиви 2010/13/ЄС (далі – «контактний комітет»).

ГЛАВА 3

Регуляторна співпраця та конвергенція

Стаття 14

Структурована співпраця

1. Національний регуляторний орган або установа (далі – «орган, що робить запит») може в будь-який час звернутися до одного або декількох інших національних регуляторних органів або установ (далі – «запитувані органи») із запитом щодо співпраці, у тому числі шляхом обміну інформацією або надання взаємної допомоги, з метою послідовного та ефективного застосування цього Розділу або імплементації Директиви 2010/13/ЄС.

2. Запит на співпрацю повинен містити всю необхідну інформацію, що стосується його, включаючи мету та причини запиту.

3. Запитуваний орган може відмовити у задоволенні запиту про співпрацю лише у наступних випадках:

(a) він не є компетентним щодо предмета запиту про співпрацю або щодо надання запитуваного виду співпраці;

(b) виконання запиту про співпрацю порушуватиме цей Регламент, Директиву 2010/13/ЄС або інше законодавство Союзу чи національне законодавство, яке відповідає законодавству Союзу і якому підпорядковується запитуваний орган;

(c) обсяг або предмет запиту про співпрацю не був належним чином обґрунтований або є непропорційним.

Запитуваний орган повинен без невиправданої затримки надати причини будь-якої відмови у задоволенні запиту про співпрацю. Якщо запитуваний орган відмовив у задоволенні запиту відповідно до підпункту (a) пункту 1 цієї статті, він повинен, за можливості, зазначити, який орган є компетентним.

4. Запитуваний орган повинен зробити все можливе, щоб розглянути запит про співпрацю та відповісти на нього без невиправданої затримки, а також регулярно надавати інформацію про прогрес, досягнутий у виконанні цього запиту.

5. Якщо орган, що робить запит, вважає, що запитуваний орган недостатньо розглянув його запит про співпрацю або не повною мірою відповів на нього, він повинен повідомити про це запитуваний орган без невиправданої затримки, пояснивши причини своєї позиції. Якщо орган, що робить запит, і запитуваний орган не дійшли згоди щодо запиту про співпрацю, будь-який з них може передати справу на розгляд Ради. Відповідно до строків, встановлених Радою в її регламенті, Рада, після консультацій з Комісією, надає висновок з цього питання, зазначаючи рекомендовані до вжиття дії. Зацікавлені органи повинні зробити все можливе, щоб врахувати висновок Ради.

6. Якщо орган, що робить запит, вважає, що існує серйозний і значний ризик обмеження свободи надання або отримання медіапослуг на внутрішньому ринку або серйозний і значний ризик завдання шкоди громадській безпеці, він може подати запит до запитуваного органу про прискорену співпрацю, забезпечуючи при цьому дотримання основоположних прав, зокрема свободи вираження поглядів, у тому числі з метою забезпечення ефективного застосування національних заходів, зазначених у статті 3 Директиви 2010/13/ЄС. Запитуваний орган повинен відповісти на запит про прискорену співпрацю та зробити все можливе для його виконання протягом 14 календарних днів.

Пункти 2, 3 і 5 цієї статті застосовуються із відповідними змінами до запитів про прискорену співпрацю.

7. Рада встановлює у своєму регламенті більш детальну інформацію про процедуру структурованого співробітництва, зазначену в цій статті.

Стаття 15

Запити про виконання зобов'язань провайдерів платформ спільного доступу до відео

1. Без шкоди для статті 3 Директиви 2000/31/ЄС орган, що робить запит, може подати належним чином обґрунтований запит до запитуваного органу, який є компетентним щодо предмета запиту, з проханням вжити необхідних і пропорційних заходів для ефективного виконання зобов'язань, покладених на провайдерів платформ для обміну відео згідно зі статтями 28b(1), (2) і (3) Директиви 2010/13/ЄС.

2. Запитуваний орган інформує орган, що робить запит, без невиправданої затримки про дії, яких він вжив або планує вжити, або про причини, з яких дії не були вжиті, відповідно до запиту про виконання зобов'язань згідно з пунктом 1. Рада встановлює строки для цієї цілі в своєму регламенті.

3. У разі виникнення розбіжностей між органом, що робить запит, та запитуваним органом щодо вжитих або запланованих дій або відсутності дій після запиту про виконання відповідно до пункту

1, будь-який орган може передати справу на розгляд Ради для медіації з метою знаходження дружнього рішення.

Якщо після медіації Ради не вдається досягти дружнього рішення, орган, що робить запит, або запитуваний орган може звернутися до Ради з проханням надати висновок з цього питання. У своєму висновку Рада оцінює, чи було достатньо розглянуто запит про виконання зобов'язань відповідно до пункту 1. Якщо Рада вважає, що запитуваний орган недостатньо розглянув запит про виконання зобов'язань, Рада рекомендує дії, спрямовані на виконання запиту. Рада видає свій висновок, консультуючись з Комісією, без невинуватої затримки.

4. Після отримання висновку, зазначеного в другому абзаці пункту 3, запитуваний орган без невинуватої затримки і в терміни, встановлені Радою в її регламенті, інформує Раду, Комісію і орган, що робить запит, про дії, вжиті або заплановані до вжиття у зв'язку з висновком.

Стаття 16

Керівні принципи з регулювання діяльності медіа

1. Рада повинна сприяти обміну найкращими практиками між національними регуляторними органами або установами, консультуючись із зацікавленими сторонами, де це доречно, щодо регуляторних, технічних або практичних аспектів, які стосуються послідовного та ефективного застосування цього Розділу та імплементації Директиви 2010/13/ЄС.

2. Якщо Комісія видає керівні принципи, пов'язані із застосуванням цього Регламенту або імплементацією Директиви 2010/13/ЄС, Рада повинна допомагати їй, надаючи експертизу з регуляторних, технічних або практичних аспектів, зокрема, щодо:

(а) належної видимості аудіовізуальних медіапослуг загального інтересу, згідно зі статтею 7а Директиви 2010/13/ЄС;

(б) забезпечення доступу до інформації про структуру власності провайдерів медіапослуг, як це передбачено статтею 5(2) Директиви 2010/13/ЄС та статтею 6(1) цього Регламенту.

Якщо Комісія видає керівні принципи, пов'язані з імплементацією Директиви 2010/13/ЄС, вона повинна консультуватися з контактним комітетом.

3. Якщо Комісія видає висновок з питання, пов'язаного із застосуванням цього Регламенту або імплементацією Директиви 2010/13/ЄС, Рада повинна надавати допомогу Комісії.

Стаття 17

Координація заходів, що стосуються медіапослуг з-поза меж Союзу

1. Без шкоди для статті 3 Директиви 2010/13/ЄС, Рада на запит національних регуляторних органів або установ щонайменше двох держав-членів має координувати відповідні заходи національних регуляторних органів або установ, пов'язані з розповсюдженням або доступом до медіапослуг, які походять з-поза меж Союзу або надаються провайдерами медіапослуг, заснованими за межами Союзу, які, незалежно від засобів розповсюдження або доступу, націлені на аудиторію в Союзі або досягають її, де, з огляду на контроль, який можуть здійснювати над ними треті країни, такі медіапослуги завдають шкоди або становлять серйозний і значний ризик завдання шкоди громадській безпеці.

2. Рада, після консультацій з Комісією, може надавати висновки щодо відповідних заходів, зазначених у пункті 1. Без шкоди для своїх повноважень згідно з національним законодавством,

відповідні компетентні національні органи, в тому числі національні регуляторні органи або установи, повинні зробити все можливе, щоб врахувати висновки Ради.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб відповідні національні регуляторні органи або установи не були позбавлені можливості враховувати висновок, виданий Радою відповідно до пункту 2, при розгляді питання про вжиття заходів, зазначених у пункті 1, проти провайдера медіапослуг.

4. Рада у консультаціях з Комісією розробляє набір критеріїв для використання національними регуляторними органами або установами при здійсненні ними своїх регуляторних повноважень щодо провайдерів медіапослуг, зазначених у пункті 1. Національні регуляторні органи або установи повинні робити все можливе, щоб врахувати ці критерії.

ГЛАВА 4

Надання медіапослуг та доступ до них у цифровому середовищі

Стаття 18

Контент провайдерів медіапослуг на дуже великих онлайн-платформах

1. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні забезпечити функціонал, що дозволяє отримувачам їхніх послуг:

(a) декларувати, що вони є провайдерами медіапослуг;

(b) заявляти, що вони дотримуються статті 6(1);

(c) декларувати свою редакційну незалежність від держав-членів, політичних партій, третіх країн та організацій, які контролюються або фінансуються третіми країнами;

(d) декларувати, що вони підпадають під регуляторні вимоги щодо здійснення редакційної відповідальності в одній або декількох державах-членах і перебувають під наглядом компетентного національного регуляторного органу або установи, або що вони приєдналися до механізму спільного регулювання або саморегулювання, який регулює редакційні стандарти, широко визнаний і прийнятий у відповідній сфері медіа в одній або декількох державах-членах;

(e) заявляти, що не надають контент, створений системами штучного інтелекту, без перевірки або редакторського контролю з боку людини;

(f) надавати свою юридичну назву та контактну інформацію, включаючи адресу електронної пошти, за допомогою якої провайдер дуже великої онлайн-платформи може швидко і безпосередньо зв'язатися з ними; і

(g) надавати контактні дані відповідних національних регуляторних органів або установ чи представників механізмів спільного регулювання або саморегулювання, зазначених у підпункті (d).

За наявності обґрунтованих сумнівів щодо дотримання провайдером медіапослуг підпункту (d) першого абзацу, провайдер дуже великої онлайн-платформи повинен звернутися за підтвердженням з цього приводу до відповідного національного регуляторного органу або установи або відповідного механізму спільного регулювання чи саморегулювання.

2. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні забезпечити, щоб інформація, задекларована відповідно до пункту 1, за винятком інформації, викладеної в підпункті (f) першого абзацу пункту 1, була оприлюднена в легкодоступній формі на їхньому онлайн-інтерфейсі.

3. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні підтвердити отримання декларацій, поданих відповідно до пункту 1, і надати свої контактні дані, включаючи адресу електронної пошти, за допомогою якої провайдер медіапослуг може безпосередньо та швидко зв'язатися з ними.

Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні без невинуватої затримки вказати, чи приймають або відхиляють вони декларації, подані відповідно до пункту 1.

4. Якщо провайдер дуже великої онлайн-платформи має намір прийняти рішення про призупинення надання своїх посередницьких послуг щодо контенту, наданого провайдером медіапослуг, який подав декларацію відповідно до пункту 1 цієї статті, або рішення про обмеження видимості такого контенту на тій підставі, що такий контент несумісний з його умовами надання послуг, до того, як таке рішення про призупинення або обмеження видимості набуде чинності, він повинен:

(a) прокомунікувати відповідному провайдеру медіапослуг заяву про причини, зазначені в статті 4(1) Регламенту (ЄС) 2019/1150 та статті 17 Регламенту (ЄС) 2022/2065, прийняття передбачуваного рішення про призупинення або обмеження видимості; та

(b) надати провайдеру медіапослуг можливість відповісти на обґрунтування, зазначене в підпункті (a) першого абзацу цього пункту, протягом 24 годин з моменту його отримання або, у випадку кризи, про яку йдеться в статті 36(2) Регламенту (ЄС) 2022/2065, протягом коротшого періоду часу, який дає провайдеру медіапослуг достатньо часу для надання змістовної відповіді.

Якщо після відповіді, зазначеної в пункті (b) першого абзацу цього пункту, або за її відсутності провайдер дуже великої онлайн-платформи приймає рішення про призупинення або обмеження видимості, він повинен повідомити про це відповідного провайдера медіапослуг без невинуватої затримки.

Цей пункт не застосовується, якщо провайдери дуже великих онлайн-платформ призупиняють надання своїх послуг щодо контенту, наданого провайдером медіапослуг, або обмежують видимість такого контенту відповідно до своїх зобов'язань згідно зі статтями 28, 34 і 35 Регламенту (ЄС) 2022/2065 і статтею 28b Директиви 2010/13/ЄС або відповідно до своїх зобов'язань щодо незаконного контенту згідно із законодавством Союзу.

5. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні вжити всіх необхідних технічних та організаційних заходів для забезпечення того, щоб скарги, подані провайдерами медіапослуг відповідно до статті 11 Регламенту (ЄС) 2019/1150 або статті 20 Регламенту (ЄС) 2022/2065, розглядалися та вирішувалися в пріоритетному порядку та без невинуватої затримки. У внутрішньому процесі розгляду скарг, зазначеному в цих статтях, провайдер медіапослуг може бути представлений органом.

6. Якщо провайдер медіапослуги, який подав декларацію відповідно до пункту 1, вважає, що провайдер дуже великої онлайн-платформи неодноразово обмежував або призупиняв без достатніх підстав надання своїх послуг щодо контенту, який надається провайдером медіапослуги, провайдер дуже великої онлайн-платформи повинен добросовісно розпочати змістовний та ефективний діалог з провайдером медіапослуги на його запит, з метою пошуку дружнього рішення в розумні строки для припинення необґрунтованих обмежень або призупинень та їх уникнення в майбутньому. Провайдер медіапослуги може повідомити про результати і деталі такого діалогу Раду і Комісію. Провайдер медіапослуги може звернутися до Ради з проханням надати висновок щодо результатів такого діалогу, включаючи, за необхідності, щодо рекомендованих дій для провайдера дуже великої онлайн-платформи. Рада повинна поінформувати Комісію про свій висновок.

7. Якщо провайдер дуже великої онлайн-платформи відхиляє або визнає недійсною декларацію провайдера медіапослуг, подану відповідно до пункту 1 цієї статті, або якщо в результаті діалогу

відповідно до пункту 6 цієї статті не знайдено дружнього рішення, відповідний провайдер медіапослуг може вдатися до медіації відповідно до статті 12 Регламенту (ЄС) 2019/1150 або до позасудового врегулювання спорів відповідно до статті 21 Регламенту (ЄС) 2022/2065. Відповідний провайдер медіапослуг може повідомити Раду про результати медіації або позасудового врегулювання спору.

8. Провайдер дуже великої онлайн-платформи повинен щорічно оприлюднювати у відкритому доступі детальну інформацію про:

- (а) кількість випадків, коли він накладав будь-які обмеження або призупиняв послуги на підставі того, що контент, наданий провайдером медіапослуг, який подав декларацію відповідно до пункту 1, є несумісним з її умовами надання послуг;
- (б) підстави для запровадження таких обмежень або призупинень, включаючи конкретні пункти в його умовах надання послуг, з якими контент провайдерів медіапослуг був визнаний несумісним;
- (с) кількість діалогів з провайдерами медіапослуг відповідно до пункту 6;
- (д) кількість випадків відхилення декларацій, поданих провайдерами медіапослуг відповідно до пункту 1, та підстави для відхилення;
- (е) кількість випадків, коли він визнав недійсною декларацію, подану провайдером медіапослуг відповідно до пункту 1, та підстави для визнання її недійсною.

9. З метою сприяння послідовному та ефективному виконанню цієї статті, Комісія має видати керівні принципи, що сприяють ефективному виконанню функціональних можливостей, зазначених у пункті 1.

Стаття 19

Структурований діалог

1. Рада має регулярно організовувати структурований діалог між провайдерами дуже великих онлайн-платформ, представниками провайдерів медіапослуг та представниками громадянського суспільства з метою:

- (а) обговорення досвіду та найкращих практик застосування статті 18, зокрема щодо функціонування дуже великих онлайн-платформ та їхніх процесів модерації контенту, що надається провайдерами медіапослуг;
- (б) сприяння доступу до різноманітних пропозицій незалежних медіа на дуже великих онлайн-платформах; і
- (с) моніторингу дотримання ініціатив саморегулювання, спрямованих на захист користувачів від шкідливого контенту, зокрема дезінформації та іноземних інформаційних маніпуляцій і втручання.

2. Рада звітує про результати структурованих діалогів, зазначених у пункті 1, перед Комісією. За можливості Рада повинна оприлюднювати результати таких структурованих діалогів у відкритому доступі.

Стаття 20

Право налаштовувати медіапропозицію

1. Користувачі повинні мати право легко змінювати конфігурацію, включаючи налаштування за замовчуванням, будь-якого пристрою або користувацького інтерфейсу, що контролює або управляє доступом до і використанням медіапослуг, які надають програми, для того, щоб налаштувати медіапропозицію відповідно до своїх інтересів або уподобань відповідно до законодавства Союзу. Цей пункт не впливає на національні заходи з імплементації статті 7а або 7b Директиви 2010/13/ЄС.

2. При розміщенні на ринку пристроїв та користувацьких інтерфейсів, зазначених у пункті 1, виробники, розробники та імпортери повинні забезпечити, щоб такі пристрої та користувацькі інтерфейси включали функціональність, яка дозволяє користувачам вільно та легко змінювати в будь-який час їхню конфігурацію, включаючи налаштування за замовчуванням, що контролюють або керують доступом до і використанням пропонованих медіапослуг.

3. Виробники, розробники та імпортери пристроїв та користувацьких інтерфейсів, зазначених у пункті 1, повинні забезпечити, щоб візуальна ідентичність провайдерів медіапослуг, до послуг яких надають доступ їхні пристрої та користувацькі інтерфейси, була послідовно і чітко видимою для користувачів.

4. Держави-члени вживають належних заходів для забезпечення того, щоб виробники, розробники та імпортери пристроїв і користувацьких інтерфейсів, зазначених у пункті 1, дотримувалися положень пунктів 2 і 3.

5. Рада заохочує співпрацю між провайдерами медіапослуг, органами стандартизації або будь-якими іншими відповідними зацікавленими сторонами з метою сприяння розробці гармонізованих стандартів, пов'язаних з дизайном пристроїв або користувацьких інтерфейсів, як зазначено в пункті 1, або з цифровими сигналами, що передаються такими пристроями.

ГЛАВА 5

Вимоги до заходів і процедур, що забезпечують належне функціонування медіаринку

Стаття 21

Національні заходи, що впливають на провайдерів медіапослуг

1. Законодавчі, регуляторні або адміністративні заходи, вжиті державою-членом, які можуть вплинути на плюралізм медіа або редакційну незалежність провайдерів медіапослуг, що діють на внутрішньому ринку, повинні бути належним чином обґрунтованими і пропорційними. Такі заходи повинні бути аргументованими, прозорими, об'єктивними та недискримінаційними.

2. Будь-яка національна процедура, що використовується з метою вжиття адміністративного заходу, зазначеного в пункті 1, повинна відповідати заздалегідь встановленим часовим рамкам. Такі процедури повинні проводитися без невинуватої затримки.

3. Будь-який провайдер медіапослуг, до якого застосовуються регуляторні або адміністративні заходи, зазначені в пункті 1, що стосуються його індивідуально і безпосередньо, має право оскаржити ці заходи в апеляційному органі. Цей орган, який може бути судом, повинен бути незалежним від залучених сторін і від будь-якого зовнішнього втручання або політичного тиску, що може поставити під загрозу незалежну оцінку ним питань, які він розглядає. Він повинен мати належну експертизу, що дозволяє йому виконувати свої функції ефективно і своєчасно.

4. Якщо регуляторний або адміністративний захід, зазначений у пункті 1, може суттєво вплинути на діяльність провайдерів медіапослуг на внутрішньому ринку, Рада за власною ініціативою, на запит Комісії або на належним чином обґрунтований і вмотивований запит провайдера

медіапослуг, на якого такий захід може вплинути індивідуально і безпосередньо, має підготувати висновок щодо цього заходу. Без шкоди для своїх повноважень за Договорами, Комісія може підготувати власний висновок з цього питання. Рада і Комісія оприлюднюють свої висновки у відкритому доступі.

5. З метою підготовки висновку відповідно до пункту 4, Рада і, де це застосовно, Комісія може запитати відповідну інформацію від національного органу або установи, який/а ухвалив/ла регуляторний або адміністративний захід, зазначений у пункті 1, що впливає на провайдера медіапослуг індивідуально і безпосередньо. Відповідний національний орган повинен надати цю інформацію без невинуватої затримки за допомогою електронних засобів.

Стаття 22

Оцінка концентрації на медіаринку

1. Держави-члени встановлюють у національному законодавстві матеріальні та процесуальні норми, які дозволяють оцінювати концентрацію медіаринку, що може мати значний вплив на плюралізм медіа та редакційну незалежність. Ці правила повинні:

- (a) бути прозорими, об'єктивними, пропорційними та недискримінаційними;
- (b) вимагати від сторін, що беруть участь у такій концентрації на медіаринку, заздалегідь повідомити про концентрацію відповідні національні органи або установи або надати їм відповідні повноваження для отримання від цих сторін інформації, необхідної для оцінки концентрації;
- (c) призначити національні регуляторні органи або установи відповідальними за оцінку, або забезпечити їхню суттєву участь в оцінці;
- (d) заздалегідь встановити об'єктивні, недискримінаційні та пропорційні критерії для повідомлення про такі концентрації на медіаринку та для оцінки впливу на плюралізм медіа та редакційну незалежність; та
- (e) заздалегідь визначати часові рамки для проведення таких оцінок.

Оцінка концентрації на медіаринку, про яку йдеться в цьому пункті, повинна відрізнятися від оцінок, передбачених законодавством Союзу та національним конкурентним законодавством, в тому числі від оцінок, передбачених правилами контролю за злиттями. Це не повинно завдавати шкоди статті 21(4) Регламенту (ЄС) № 139/2004, де це може бути застосовано.

2. При оцінці концентрації на медіаринку, як зазначено в пункті 1, слід брати до уваги такі елементи:

- (a) очікуваний вплив концентрації на медіаринку на плюралізм медіа, у тому числі на формування громадської думки та на різноманітність медіапослуг і медіапропозиції на ринку, беручи до уваги онлайн-середовище та інтереси, зв'язки або діяльність сторін в інших медійних або немедійних бізнесах;
- (b) гарантії редакційної незалежності, в тому числі заходи, що вживаються провайдерами медіапослуг з метою гарантування незалежності редакційних рішень;
- (c) чи за відсутності концентрації на медіаринку сторони, що беруть участь у концентрації, залишаються економічно стійкими, і чи існують можливі альтернативи для забезпечення їхньої економічної стійкості;
- (d) де це доречно, висновки щорічного звіту Комісії про верховенство права щодо плюралізму та свободи медіа; і

(е) де це доречно, зобов'язання, які може запропонувати будь-яка зі сторін, що беруть участь у концентрації на медіаринку, для захисту плюралізму медіа та редакційної незалежності.

3. Комісія, за підтримки Ради, видає керівні принципи щодо елементів, зазначених у підпунктах (а), (b) і (с) пункту 2.

4. Якщо концентрація на медіаринку може вплинути на функціонування внутрішнього ринку медіапослуг, національний регуляторний орган або установа, якого/ї це стосується, повинен/на заздалегідь проконсультуватися з Радою щодо проекту оцінки або проекту висновку.

5. У строки, встановлені Радою в її регламенті, Рада повинна підготувати висновок щодо проекту оцінки або проекту висновку, згаданого в пункті 4, беручи до уваги елементи, згадані в пункті 2, і передати цей висновок відповідному національному регуляторному органу або установі та Комісії.

6. Національний регуляторний орган або установа, зазначений/а в параграфі 4, повинен/на максимально враховувати висновок, зазначений в пункті 5. Якщо національний регуляторний орган або установа не погоджується з висновком, повністю або частково, він/вона повинен/на надати Раді та Комісії обґрунтування з поясненням своєї позиції у строки, встановлені Радою у своєму регламенті.

Стаття 23

Висновки щодо концентрації на медіаринку

1. За відсутності оцінки або консультацій відповідно до статті 22, Рада, за власною ініціативою або на запит Комісії, складає висновок про вплив концентрації на медіаринку на плюралізм медіа та редакційну незалежність, якщо така концентрація може вплинути на функціонування внутрішнього ринку медіапослуг. Свій висновок Рада має ґрунтувати на елементах, зазначених у статті 22(2). Рада може доводити такі концентрації на медіаринку до відома Комісії.

2. Без шкоди для своїх повноважень згідно з Договорами, Комісія може винести власний висновок з цього питання.

3. Рада та Комісія оприлюднюють свої висновки, зазначені в цій статті, у відкритому доступі.

ГЛАВА 6

Прозорий та справедливий розподіл економічних ресурсів

Стаття 24

Вимірювання аудиторії

1. Провайдери систем вимірювання аудиторії повинні гарантувати, що їхні системи вимірювання аудиторії та методологія, яку вони використовують, відповідають принципам прозорості, неупередженості, інклюзивності, пропорційності, недискримінації, порівнюваності та верифікованості.

2. Без шкоди для захисту комерційної таємниці суб'єктів господарювання, як це визначено в пункті (1) статті 2 Директиви (ЄС) 2016/943, провайдери власних систем вимірювання аудиторії повинні без невикористаної затримки та безкоштовно надавати провайдерам медіапослуг, рекламодавцям та третім особам, уповноваженим провайдерами медіапослуг та рекламодавцями, точну, детальну, всеосяжну, зрозумілу та актуальну інформацію про методологію, яку використовують їхні системи вимірювання аудиторії.

Провайдери власних систем вимірювання аудиторії повинні забезпечити проведення незалежного аудиту методології, що використовується їхніми системами вимірювання аудиторії, та способу її застосування один раз на рік. На запит провайдера медіапослуги провайдер власної системи вимірювання аудиторії зобов'язаний надати йому інформацію про результати вимірювання аудиторії, в тому числі неагреговані дані, які стосуються медіаконтенту та медіапослуг цього провайдера медіапослуги.

Цей пункт не впливає на правила Союзу щодо захисту даних та конфіденційності.

3. Національні регуляторні органи або установи заохочують провайдерів систем вимірювання аудиторії розробляти спільно з провайдерами медіапослуг, провайдерами онлайн-платформ, їхніми представницькими організаціями та будь-якими іншими зацікавленими сторонами кодекси поведінки або заохочують провайдерів систем вимірювання аудиторії дотримуватися кодексів поведінки, спільно узгоджених і широко прийнятих провайдерами медіапослуг, їхніми представницькими організаціями та будь-якими іншими зацікавленими сторонами.

Кодекси поведінки, зазначені в першому абзаці цього пункту, повинні сприяти регулярному, незалежному та прозорому моніторингу ефективного досягнення їхніх цілей та дотримання принципів, зазначених у пункті 1, у тому числі шляхом проведення незалежних та прозорих аудитів.

4. Комісія за підтримки Ради може видавати керівні принципи щодо практичного застосування пунктів 1, 2 і 3, беручи до уваги, де це доречно, кодекси поведінки, згадані в пункті 3.

5. Рада має сприяти обміну найкращими практиками, пов'язаними з застосуванням систем вимірювання аудиторії, шляхом регулярного діалогу між представниками національних регуляторних органів або установ, представниками провайдерів систем вимірювання аудиторії, представниками провайдерів медіапослуг, представниками провайдерів онлайн-платформ та іншими зацікавленими сторонами.

Стаття 25

Виділення публічних коштів на державну рекламу та контракти на постачання або надання послуг

1. Публічні кошти або будь-яка інша винагорода чи перевага, що надається прямо чи опосередковано державними органами або організаціями провайдерам медіапослуг або провайдерам онлайн-платформ за державну рекламу або контракти на постачання чи надання послуг, укладені з провайдерами медіапослуг або провайдерами онлайн-платформ, повинні надаватися відповідно до прозорих, об'єктивних, пропорційних та недискримінаційних критеріїв, заздалегідь оприлюднених у відкритому доступі за допомогою електронних і зручних для користувача засобів, а також за допомогою відкритих, пропорційних і недискримінаційних процедур.

Держави-члени повинні прагнути забезпечити, щоб загальні щорічні публічні витрати, виділені на державну рекламу, розподілялися між широким колом провайдерів медіапослуг, представлених на ринку, з урахуванням національної та місцевої специфіки відповідних медіаринків.

Ця стаття не впливає на укладення державних контрактів та концесійних договорів відповідно до правил публічних закупівель Союзу або на застосування правил Союзу щодо надання державної допомоги.

2. Публічні органи або організації повинні щорічно оприлюднювати за допомогою електронних та зручних для користувача засобів інформацію про витрачені ними публічні кошти на державну рекламу. Ця інформація повинна включати щонайменше такі деталі:

- (a) юридичні назви провайдерів медіапослуг або провайдерів онлайн-платформ, у яких були придбані послуги;
- (b) де це доречно, юридичні назви бізнес-груп, частиною яких є будь-які провайдери медіапослуг або провайдери онлайн-платформ, зазначені в підпункті (a); та
- (c) загальну річну суму витрат та річні суми витрат на кожного провайдера медіапослуг або провайдера онлайн-платформи.

Держави-члени можуть звільнити регіональні (суб-національні) уряди територіальних утворень з населенням менше 100 000 мешканців, а також організації, які прямо чи опосередковано контролюються такими урядами, від виконання зобов'язань, передбачених підпунктом (b) вище.

3. Національні регуляторні органи або установи або інші компетентні незалежні органи в державах-членах повинні здійснювати моніторинг і щорічно звітувати про розподіл витрат на державну рекламу серед провайдерів медіапослуг і провайдерів онлайн-платформ на основі інформації, перерахованої в пункті 2, а також надавати відповідні звіти. Ці щорічні звіти повинні оприлюднюватися у легкодоступній формі.

З метою оцінки повноти інформації про державну рекламу, наданої відповідно до пункту 2, національні регуляторні органи або установи або інші компетентні незалежні органи або установи в державах-членах можуть вимагати від публічних органів або організацій, зазначених у першому абзаці пункту 2, додаткову інформацію, включаючи більш детальну інформацію про застосування критеріїв і процедур, зазначених у пункті 1.

Якщо моніторинг, оцінку та звітування здійснюють інші компетентні незалежні органи або установи в державах-членах, вони повинні належним чином інформувати національні регуляторні органи або установи.

РОЗДІЛ IV

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 26

Здійснення моніторингу

1. Комісія повинна забезпечити незалежний і постійний моніторинг внутрішнього ринку медіапослуг, включаючи ризики та прогрес у його функціонуванні (далі – «моніторинг»). Висновки такого моніторингу підлягають консультаціям з Радою, а також представляються контактному комітету та обговорюються з ним.
2. Комісія, після консультацій з Радою, визначає ключові показники ефективності, методологічні гарантії захисту об'єктивності та критерії відбору дослідників для проведення моніторингу.
3. Моніторинг повинен включати:
  - (a) детальний аналіз медіаринків у всіх державах-членах, зокрема щодо рівня концентрації медіа та ризиків іноземних інформаційних маніпуляцій і втручання;
  - (b) огляд та перспективну оцінку функціонування внутрішнього ринку медіапослуг в цілому, в тому числі щодо впливу онлайн-платформ;
  - (c) огляд ризиків для плюралізму медіа та редакційної незалежності провайдерів медіапослуг, коли вони можуть вплинути на функціонування внутрішнього ринку;

(d) огляд заходів, що вживаються провайдерів медіапослуг з метою гарантування незалежності редакційних рішень;

(e) детальний огляд механізмів та практик розподілу публічних коштів на державну рекламу.

4. Моніторинг проводиться щорічно. Результати моніторингу, включаючи методологію та дані, що використовуються для цього, повинні бути загальнодоступними та щорічно представлятися Європейському парламенту.

Стаття 27

Оцінювання та звітування

1. До 8 серпня 2028 року та кожні чотири роки після цього Комісія повинна проводити оцінку виконання цього Регламенту і надавати звіти про результати оцінки Європейському парламенту, Раді ЄС та Європейському економічному і соціальному комітету.

2. Під час першої оцінки, зазначеної в пункті 1 цієї статті, Комісія, зокрема, вивчає ефективність функціонування секретаріату Ради, зазначеного в статті 11, в тому числі щодо достатності ресурсів для виконання його завдань.

3. Для цілей пункту 1 та на запит Комісії держави-члени та Рада повинні надсилати їй відповідну інформацію.

4. При проведенні оцінок, зазначених у пункті 1 цієї статті, Комісія бере до уваги:

(a) позиції та висновки Європейського парламенту, Ради ЄС та інших відповідних органів або джерел;

(b) результати відповідних обговорень, проведених на відповідних форумах;

(c) відповідні документи, видані Радою;

(d) результати моніторингу, про який йдеться у статті 26.

5. Звіти, зазначені в пункті 1, можуть за необхідності супроводжуватися пропозицією про внесення змін до цього Регламенту.

Стаття 28

Зміни до Директиви 2010/13/ЄС

До Директиви 2010/13/ЄС вносяться такі зміни:

(1) Статтю 30b вилучено.

(2) Посилання на статтю 30b Директиви 2010/13/ЄС слід тлумачити як посилання на пункт (c) статті 13(1) цього Регламенту.

Стаття 29

Набрання чинності та застосування

Цей Регламент набирає чинності на двадцятий день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент застосовується з 8 серпня 2025 року. При цьому:

- (a) Стаття 3 застосовується з 8 листопада 2024 року;
- (b) Статті 4(1) і (2), стаття 6(3) і статті 7-13 і 28 застосовуються з 8 лютого 2025 року;
- (c) Статті 14-17 застосовуються з 8 травня 2025 року;
- (d) Стаття 20 застосовується з 8 травня 2027 року.

Цей Регламент є обов'язковим для виконання в повному обсязі і безпосередньо застосовується в усіх державах-членах.

Вчинено в Брюсселі, 11 квітня 2024 року.

Від Європейського парламенту

Президентка

Р. МЕЦОЛА

Від Ради

Президент

Б. ДАЛЛЕ